

6

LESU ZDAR

Časopis lesníků a přátel lesa

ročník 11
2005

Dotace do lesnictví ze zdrojů EU

Střelecký závod Pohár LČR 2005

Výstava Natura Viva 2005 a LČR

Podpora ohrožených druhů – Sokol stěhovavý

Les ve škole – škola v lese

FILM FESTIVAL ZLÍN

Mezinárodní festival filmů pro děti a mládež

29.V. - 4.VI. 2005

Letošní účastí na 45. Mezinárodním festivalu filmů pro děti a mládež ve Zlíně se LČR, s.p. zařadily mezi tradiční partnery této významné kulturní události. Postupně se tak vytváří prostředí, v němž náš podnik zná doslova každé dítě ... Poděkování za perfektní přípravu a zvládnutí doprovodných akcí patří zaměstnancům Krajského inspektorátu a lesních správ Bystřice pod Hostýnem a Luhačovice.

Dny LČR, s.p. navštívilo přes 150 žáků 4. tříd základních škol. Školy si zvykly na tuto formu spolupráce a hodnotí ji velmi pozitivně. A děti? Vidíte sami ...

DNY LČR, s.p.
1. a 2. června

Akce v nádherném prostředí zlínské zoologické zahrady je již také tradiční. "Chcete se dozvědět něco o lesní zvěři? Ptejte se odborníků." Prezentace podniku je jednoduchá a působivá.

ZOO LEŠNÁ
1. června

Krom známých herců se výsadby stromu osobností v městském parku pravidelně účastní i primátor. "A co že jsme to vlastně zasadili letos?" "Liriodendron tulipifera, přátelé!"

**STROM
OSOBNOSTÍ**
2. června

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení čtenáři,

událostí zásadního významu, týkající se hospodářské činnosti státního podniku Lesy České republiky (LČR), je v současné době příprava druhého kola výběrových řízení, které bylo zahájeno oznámením o konání výběrového řízení na webových stránkách LČR dne 25. května 2005.

Do výběrových řízení půjdou v této etapě smluvní územní jednotky, u nichž dosavadní smluvní vztahy končí ke 31. prosinci 2005. Tyto uvolněné smluvní územní jednotky pokrývají cca 29 % plochy lesů spravovaných LČR. Oficiální vyhlášení výběrových řízení, spojené s uveřejněním seznamu smluvních územních jednotek, proběhne podle schváleného harmonogramu konání výběrových řízení dne 24. června 2005.

Vyhlášení další etapy výběrových řízení je pokračováním nastoupeného trendu změn cenové a obchodní politiky LČR, kterým se LČR snaží současně odstranit závady zjištěné Nejvyšším kontrolním úřadem v hospodaření LČR v letech 2003 až 2004 a realizovat kroky vedoucí k odstranění netržních podmínek a protisoutěžních prvků, případně narušení hospodářské soutěže, na něž poukazoval Úřad pro ochranu hospodářské soutěže.

Výběrová řízení budou transparentní a nediskriminační a budou otevřena všem dosavadním i případným novým obchodním partnerům LČR. Při provádění výběrových řízení budou využity zkušenosti z předchozí etapy výběrových řízení, konaných na počátku letošního roku. Velký počet uchazečů, kteří se těchto výběrových řízení zúčastnili, svědčí o správnosti toho způsobu výběru obchodních partnerů i o tom, že uchazeči tento způsob zadávání prací a služeb na smluvních územních jednotkách LČR akceptovali.

Rád bych touto cestou vyjádřil přesvědčení, že připravovaná výběrová řízení povedou k dalšímu zlepšení vztahů LČR se smluvními partnery a především ke kvalitnější správě státního lesního majetku, o který jde v první řadě.

><

Ing. Vladimír Blahuta,
generální ředitel státního
podniku Lesy České republiky

OBSAH

- 4 Rozhovor s Ing. Luňákem
- 6 Čím právě žije oddělení zahraničních vztahů LČR
- 8 LČR a zahraniční aktivity v rámci EU
- 10 Pomáháme ohroženým druhům
- 12 Střelecká soutěž Pohár LČR 2005
- 15 Ohlédnutí za výstavou Natura Viva 2005
- 18 LČR pro děti a mládež
- 20 Internacionalizace je nezbytným prostředkem rozvoje lesnictví
- 21 Zhodnocení semináře ČLS
- 22 Zeptali jsme se...
- 24 Inspirace
- 26 Rekordní WOOD-TEC se blíží
- 28 Panoráma

LESU ZDAR

Časopis lesníků a přátel lesa

Adresa redakce:

LČR, s. p., Přemyslova 1106,
501 68 Hradec Králové
tel.: + 420 495 860 265 (276)

fax.: + 420 495 262 391

e-mail: karas@lesycr.cz, panenka@lesycr.cz,
grepl@lesycr.cz

Vydává:

Lesy České republiky, s. p.
Přemyslova 1106, Hradec Králové 8
IČO: 42196451

Evidenční číslo Ministerstva kultury: 11416
ISSN 1214-4835

Redakční rada:

Předseda: Ing. Václav Lidický
Členové: Ing. Vlastimil Hudeček, Ing. Jaromír Latner, CSc., Ing. Pavel Starý, RNDr. Jiří Stonawski, Ing. Lubomír Šálek
Odpovědný redaktor: Ing. Jaroslav Karas
Redaktor: Jaroslav Panenka, Petr Grepl
Grafická úprava: DORLAND, spol. s r. o.

(Podepsané články nemusí nutně vyjadřovat stanovisko vydavatele)

Tiskne:

Tiskárna Nové Město, s. r. o.,
Přetisk povolen pouze se souhlasem redakce
(Uzávěrka příštího čísla 11. 7. 2005)

Rg1-1994

Rozhovor s výrobně technickým ředitelem Ing. Luňákem

životopis:

Ing. Karel Luňák, nar. 3. června 1959. Absolvent SLŠ Písek v roce 1978 a lesnické fakulty VŠZ v Brně formou dálkového studia v roce 1991.

V letech 1980 až 1992 zaměstnancem LZ Stříbro na postech lesní, školkař, technik výroby pro těžební činnost, dále pak na postu zástupce vedoucího lesní správy a jako referent odbytu a obchodu. Od roku 1992 byl zástupcem lesního správce LS Stříbro, a to do roku 2000. V letech 2001 až 2005 působil jako oblastní inspektor, ředitel KI Plzeň.

Na úvod mi dovolte pár otázek z Vašich lesnických začátků. Co Vás přivedlo k tomuto oboru a kde jste získal lesnické vzdělání?

K lesnictví jsem se dostal již jako malý kluk, protože pocházím z lesnické rodiny. Můj otec, děda a dokonce i strýc pracovali v různých lesnických funkcích. Lesnické vzdělání jsem získal na Střední lesnické škole v Písku a na Lesnické fakultě VŠZ v Brně.

Vystudoval jste SLŠ v Písku a následně jste působil ve Stříbře a v Plzni, tedy v jižních a západních Čechách. Jaký je Váš vztah k těmto regionům, kde se nachází v podstatě nejkrásnější lesní ekosystémy v ČR?

V západních Čechách jsem se narodil a dosavadní profesní život jsem spojil s tímto regionem. Musím říci, že k němu mám velmi vřelý vztah. Je pravda, že lesní komplexy Českého lesa a Šumavy patří k nejzajímavějším v ČR, a to jak z hlediska lesnického hospodaření, tak z pohledu ochrany přírody.

Působil jste jako lesní, školkař a těžební technik, v současné době se velmi intenzivně prosazuje podpora zvýšení podílu přirozeného zmlazení na obnově lesa. Jak se na to díváte z pohledu bývalého školkaře?

Jsem přesvědčený o tom, že přirozenou obnovu lze využívat všude tam, kde jsou pro ni vhodné podmínky, a to z mnoha známých důvodů, např. využití místních populací dřevin, stabilita porostů apd. Školkařství jako lesnická disciplína je velmi důležité a určitě se vzájemně se snahou o přirozenou obnovu lesa nevyklučuje. V posledních letech je přirozenou cestou v rámci LČR obnovováno asi 25% z celkové první obnovy a zbytek obnovy je zajišťován využitím sadebního materiálu z lesních školek. Lze tedy říci, že ideální je, když se uvedené způsoby obnovy doplňují.

Do jaké míry je dle Vás třeba přirozenou obnovu preferovat na úkor umělé, a to nejen z hlediska trvale udržitelného hospodaření nebo změny druhové skladby, ale i z hlediska nákladů na zalesňování?

Ekonomický aspekt je jistě důležitý i při posuzování úspěšnosti přirozené obnovy. Sledování nákladů a porovnání finančního výsledku jednotlivých druhů obnovy nepochybně patří k lesnické odbornosti. Každému lesníkovi je jasné, že

jsou jisté rozdíly mezi finanční náročností při spontánní obnově smrkových porostů pod porostem a přirozenou obnovou borovice vedle porostu. Tato problematika je ale mnohem složitější, protože záleží na mnoha dalších podmínkách, jako jsou např. stavy spárkaté zvěře, intenzita srážek nebo zabuřnění.

Při zmínce o zalesňování se nelze nezmínit o problematice kalamitních holin a zpracování dřevní hmoty z nahodilých kalamitních těžeb. Jsou dle Vás v současné době při současné produkci sadebního materiálu a potenciálu přirozeného zmlazení dostatečně pokryty všechny nároky a požadavky na zalesnění takto vzniklých holin?

Toto je velmi obecná otázka. V současné době máme předzásobení smrkovým semenem asi na 8 let, borovým semenem na 4 roky, jedlí na 1 rok. Určité problémy máme se zásobou buku. Přesto jsem přesvědčen, že jsme připraveni na případnou obnovu kalamitních holin. V souvislosti s touto problematikou připravuje odbor tvorby a rozvoje lesa projekt řešící zajištění dostatečného množství semen včetně komerčního využití.

Je zpracování a využití dřevní hmoty z kalamitních těžeb v současné době oproti minulým letům výrazně lepší a efektivnější?

V posledních letech byly pro zpracování dřevní hmoty z kalamit velmi často využívány harvesterové technologie. Tyto technologie zajišťují velmi kvalitní zpracování dřevní hmoty včetně sortimentace. Důležitou výhodou je i ekonomická efektivita, bezpečnost a hygiena práce. V některých regionech ČR se začínají dostavovat první výsledky zpracování vhodné biomasy štěpkováním a tato hmota se na kalamitních plochách velmi často nachází.

Jak byste zhodnotil a nebo porovnal situaci na poli obchodu s dřevní hmotou v minulých letech, resp. v době Vašeho působení na lesním závodě a dnes?

To jsou dvě nesrovnatelné situace, protože za mého působení na lesním závodě byla veškerá dřevní hmota zpracovávána vlastním personálem a obchodní činnost zajišťoval lesní závod ve vlastní režii v plném rozsahu. V té době bylo naprosto odlišné portfolio odběratelů. V současné době se k vlastní obchodní činnosti po dvanácti letech opět vracíme a slibujeme si od ní vyšší ekonomický efekt oproti prodeji dříví smluvním partnerů „na pni“.

V minulém čísle jste reagoval na článek s problematikou uplatnění slabého borového dříví, drží si podle Vás tato

hospodářská dřevina svůj standard, a nebo jsou patrné nějaké markantní změny v jejím uplatnění?

V posledních letech došlo ke snížení prodejních cen dříví obecně a tato změna se nevyhla ani borovicí. Jinak asi nelze hovořit o významných výkyvech v uplatnění této dřeviny. V uvedeném článku však šlo o zpeněžení slabé borové hmoty a zde jsem přesvědčen, že právě prodej ve vlastní režii LČR z odvozního místa může přinést zajímavý ekonomický efekt.

Nastoupil jste do funkce výrobně technického ředitele. S jakými vizemi a představami?

Úsek výrobně technický už svým názvem napovídá, že se zabývá zejména výrobou. Mojí představou a vizí je účinné a smysluplné řízení tohoto úseku se zaměřením na provozní realitu. Velmi důležitým okruhem je rozvíjející se obchodní činnost. Maximální pozornost je třeba věnovat ochraně lesa zejména proti kůrovcům, ale i kvalitní obnově a výchově porostů, tvorbě LHP, investiční výstavbě, správě toků, součinnosti s ochranou přírody... a tak bych mohl vyjmenovat řadu dalších lesnických aktivit. Samostatnou kapitolu tvoří problematika smluvních vztahů s dodavateli lesnických činností. V současné době probíhají jednání s dodavateli prací,

při nichž je ze strany LČR nabízena smlouva, která neobsahuje protisoutěžní ujednání. I v těchto záležitostech se musí výrobně technický úsek podílet na řešení současné situace.

Můžete zde nastínit některé z cílů? Podařilo se Vám již některé z nich realizovat, či v blízké době realizovány budou?

V současné době se v rámci výrobně technického úseku řeší záležitosti sortimentace těžebního fondu a její programové řešení, koncepce semenářství, nový příkaz GŘ pro výkon práva myslivosti a koncepce myslivosti, optimalizace obchodní činnosti včetně koncepční obchodní politiky a dopravy dříví, problematika imisních škod a vymáhání náhrad na emitentech, centrální evidence cest a vodních toků, intranetová aplikace Natury 2000 a další. V nejbližších dnech bude dořešena problematika prvních třech uvedených okruhů. Ostatní uvedené úkoly, které zdaleka nejsou výčet všech úkolů a cílů, jsou dlouhodobější a budou řešeny v řádu několika měsíců. ><

Děkuji za rozhovor.
Ing. Jaroslav Karas

ilustrační foto: P. Grepl

Čím právě žije oddělení zahraničních vztahů Lesů ČR?

S takovou otázkou na jazyku jsem se vydal za vedoucím tohoto oddělení Dr. Ing. Miroslavem Kravkou. Kdybych se teď s vámi podělil o celý velice zajímavý rozhovor, který jsem si z našeho setkání odnesl, nevešlo by se do tohoto čísla Lesu zdar snad už ani písmenko. Proto věřte, že se k tématům, na něž se na následujících řádcích nedostane, brzy vrátíme.

S Miroslavem Kravkou jsme se sešli pár dnů po dobročinné akci Český les pro Izrael a pár dnů před setkáním zástupců evropských státních lesů v Rize. Obě události jistě stojí za zmínku. „Charitativní akce Český les pro Izrael proběhla 29. května 2005 v Černínském paláci v Praze za účasti asi pěti set přítomných. Lesy ČR se staly jedním ze tří velkých sponzorů, generální ředitel podniku Ing. Vladimír Blahuta předal na místě šek v hodnotě šedesát tisíc korun, dalšími patnácti tisíci korun jsme se podíleli na výzdobě akce. Vybrané prostředky byly poukázány nadaci KKL na výsadbu lesa na izraelské poušti. Už samotné setkání s lidmi odjinud je vždy velice přínosné, pro nás se navíc stalo výzvou pokusit se do tohoto projektu více zapojit,“ vysvětlil Miroslav Kravka a několika slovy přiblížil i druhé zmíněné setkání: V letovisku Jürmale nedaleko Rigy se sešli představitelé všech evropských státních lesů. Šlo o příležitost, o jejímž významu asi nemusím nikoho přesvědčovat. V Evropě se státním lesem rozumí různé instituce, které jsou různě silné, ale jedno mají společné, a tím je politika Evropské unie. Ta se k nám chová do značné míry macešsky. Brusel podporuje spíše soukromé vlastníky. Státní podnik nemůže čerpat ani zdaleka tolik dotací jako oni.“ (Více o konferenci na str. 8)

Začali jsme tedy dvěma nedávnými akcemi. Rád bych se vrátil k otázce z názvu článku: Čím právě žije vaše oddělení?

Právě teď jsme ve fázi plánování. Máme za sebou úspěšné čtyři roky, během nichž jsme se hodně věnovali projektu zalesňování And z prostředků rozvojové pomoci, což jsou prostředky z ministerstev zahraničních věcí a zemědělství. Zjišťovali jsme, kde všude v oblasti Latinské Ameriky by se mohla uchytit naše technologie, a podařilo se nám najít partnery v Kolumbii a Nikaragui.

Jaká je situace v Kolumbii?

Už více než dva a půl roku tam zalesňujeme naší technologií obalovaných sazenic, která nese název Patrik. Státní podnik Lesy ČR je nositelem patentu k této technologii. Obalovaná sadba je postavena na principu, že si každá rostlinka s sebou

nese startovní substrát. Existuje několik podobných technologií, naše technologie se ukázala jako pro tato území plně vyhovující, protože umožňuje snadnější transport a vydrží převoz i na větší vzdálenosti. V Kolumbii jsme tedy založili lesní školku, hodně využíváme vegetativního množení a snažíme se tam aplikovat principy, které se v České republice osvědčily. Kromě školkařiny se soustředujeme na organizaci vznikajícího lesa pomocí geografických informačních systémů a na evidenci porostů. V současnosti se nám podařilo zalesnit 2 000 hektarů.

O jaké se jedná plochy?

Jsou to plochy, které byly odlesněny před asi padesáti lety (nelze říct přesně kdy). Používali je pro zemědělství, pasení dobytka. Ale jejich úživnost postupně klesá, je tam méně dobytka a produkce hektaru už není taková, jaká bývala. Tyto plochy se tedy zalesňují proto, aby se lépe využily. Podobně jako další latinskoamerické země i Kolumbie cítí, že se zalesňováním potřebuje něco udělat. Jednotlivé vlády se s tím vyrovnávají různě, kolumbijská vláda vyhlásila ambiciózní národní lesnický program do roku 2025.

Jaká je při zalesňování vaše strategie?

Máme ambice postupně zavést do pěstování místní dřeviny. Zatím používáme dřeviny, které nejsou domácí. Jde hlavně o akáci, ta tam má velice dobré přírůstky. Je to dřevina, kterou bychom mohli použít i na pilařské zpracování, což je

novinka, protože v Kolumbii se zalesňování dělá především pro výrobu celulózy. Do budoucna se tedy budeme snažit dostat tam co nejvíc místních dřevin, které jsou ceněny ještě výše. Vycházíme z toho, že pokud se budou dřeviny, které se těží z tropického lesa, pěstovat v intenzivních kulturách, omezí se atak na přirozené lesy. Abyste totiž mohli vytěžit ty nejcenější dřeviny, musíte se k nim logicky nejdříve nějak dostat, a třebaže to děláte hodně citlivě, musíte vytěžit i ty ostatní. Cenné dřeviny se samozřejmě nedají pěstovat v čisté kultuře, pořád musíme dodržovat určitou vzdálenost, ale tím, že budeme pracovat v plantážích nebo v intenzivních kulturách, omezíme zmíněný atak. Jak předpokládáme, dřevo, které se bude těžit z těchto porostů, vyjde levněji.

V jakých částech Kolumbie konkrétně zalesňujeme?

Na severozápadě, konkrétně v provincii Cordoba katastrálním území Tierra Alta. Toto území se počítá ke karibské oblasti, i když je vzdáleno takových dvě stě kilometrů od pobřeží. Jsme už trochu v kopcích, ale i tak je tam poměrně vysoká teplota (denní kolem třiceti stupňů) a hodně srážek, takže to tam rychle roste. Porosty staré dva a půl roku mají pět metrů.

Zmínili jste kolumbijský vládní program do roku 2025. Do kdy v Kolumbii budeme působit my?

To záleží na tom, jak se nám podaří náš projekt dál realizovat. Rozvojová pomoc, o které jsem hovořil na začátku, skončila rokem 2004. Letošní rok tedy máme přechodný. Než najdeme další model financování, domluvili jsme se, že toto období překlenou Lesy ČR. Jedná se nám o to, aby dále probíhala výměna expertů, tedy aby naši experti mohli jezdit tam a případně někdo od nich k nám. Naši se do Kolumbie dostanou tak dvakrát do roka. To je bohužel málo, ale jsme limitováni finančními prostředky, které máme k dispozici. V této fázi si nemůžeme dovolit žádné investice. Rádi bychom z celého projektu udělali projekt komerční. Vyjednáváme tedy s bankami a různými státními institucemi, abychom mohli použít proexportní financování vlády a stali se tak zajímavějšími na tamních trzích. Naším primárním cílem tam není vyrobit dalších iks kubíků dříví, ale realizovat v této oblasti celý technologický balík. Momentálně už víme, že umíme velice efektivně vyrobit sadební materiál, umíme založit porost, dostali jsme se i do fáze prvních pěstebních zásahů, ale logicky jsme se nemohli dostat dál. Chtěli bychom si osahat i fázi těžby, abychom měli ucelený balík včetně dalších technologií, geografických informačních systémů, případně informačních systémů pro řízení podniku i financování. Něco takového pak lze nabízet nejen v Kolumbii, ale všude jinde na světě.

Na jaké úrovni vlastně je lesnictví v Kolumbii?

Lesnictví tak, jak ho známe od nás, v Kolumbii neexistuje. Chybí jim lesnická kultura, to všechno je třeba vytvořit. K tomu

ale samozřejmě musí být materiální základ, musí se tam něco vyrábět a to ostatní pak přijde. Hodně se tam využívá ruční práce. Masivní mechanizace by připravila lidi na venkově o práci a ještě by zesílila jejich migrace do měst, čemuž se snaží kolumbijské úřady bránit. Nicméně kde se mechanizace použít dá, tam se používá. Dodali jsme sázecí stroje a uvidíme, co bude případně potřeba za těžební technologie.

Jak jsem slíbil v úvodu článku, do Kolumbie určitě čtenáře Lesu zdar znovu brzy zavedeme, věnujme teď ale pár slov Nikaragui.

V této zemi působíme přibližně stejně dlouhou dobu jako v Kolumbii, ale není tam zalesněna tak velká plocha, spolupráce s naším tamním partnerem není v jistých ohledech tak masivní. Tuto oblast považujeme za zajímavou, proto v ní máme udržovací režim. Uvidíme, jak se bude situace vyvíjet do konce letošního roku. Pak budeme moudřejší.

Poohlížíte se i po jiných koutech světa?

Koukáme se samozřejmě po dalších zemích. Nicméně zatím je všechno na úrovni jednání. Kolumbie je pro nás důležitá právě proto, že tam jsme schopní všechno rychle namodelovat.

O jaké státy konkrétně byste měli v dohledné době zájem?

Jde o státy, které jsou vyjmenované v rámci rozvojové pomoci a ve kterých lze lesnický působit. Tedy například Mongolsko nebo Angola. V těchto dvou zemích nyní ověřujeme možnosti případné spolupráce. Jsou to jednání složitá už jen tím, jak daleko od nás tyto státy jsou, ale zatím se zdá, že jdeme správnou cestou. Musíme je přesvědčit, že umíme v rozvojových zemích pracovat, protože konkurence ani tam nespí. Naštěstí nám hraje do karet, že zrovna pro Mongolsko a Angolu není Česká republika neznámou zemí, naopak se můžeme opírat o dobré vztahy, vždyť spousta lidí od nich u nás studovala. Obecně se nám dle mého názoru osvědčilo použít rozvojovou pomoc k otevření dveří do určité oblasti a zajištění konkrétních podmínek. Myslíme si, že právě toto je pro rozvojovou pomoc správný model. Měla by končit tehdy, kdy se aktivity přemění v komerční projekty.

Poslední otázkou se vraťme do Čech. Co vás čeká doma?

Konference FAO o marketingu produktů z lesa, jejímž jsme jako státní podnik Lesy ČR garantem. Proběhne koncem října, jsou na ni pozváni kolegové z kavkazské oblasti, střední Asie a Mongolska. Vedle jednoho dne konference v Praze uspořádáme workshopy přímo v lese. Cílem je jednak výměna informací a jednak snaha zapojit se do možných společných projektů, ať už by z naší strany šlo o konzultantské práce, dodávky technologií nebo zalesňování. >>

Za rozhovor poděkoval Jaroslav Panenka

Dr. Ing. Miroslav Kravka (vlevo) a spolupracovníci z INAB Guatemala

LČR a zahraniční aktivity v rámci zemí EU

Vážení čtenáři,

náš podnik je po vstupu České republiky (1. 5. 2004) do Evropské unie (EU) postaven do nové role. Ocitli jsme se v přímém kontaktu s dalšími lesnickými vyspělými zeměmi v rámci nově vzniklé EU-25. Nabízí se nám tak velká šance velmi úzce spolupracovat s těmito našimi partnery a přebírat jejich zkušenosti a ověřené postupy aplikovatelné v našich podmínkách. Na 6. Mezinárodní konferenci evropských organizací státních lesů, která se konala ve dnech 7.-10. 6. 2005 v Jürmale v Lotyšsku (*Zpráva z konference bude uveřejněna v příštím čísle LZ*) byl představen projekt „benchmarkingu“ organizací státních lesů. Jedná se o společný projekt renomované finské poradenské společnosti Savcor Indufor, působící v oblasti lesního hospodářství a navazujícího průmyslu a ÖBf Consulting, dceřiné společnosti Rakouských spolkových lesů. Benchmarking je metoda, která má podpořit rozvoj organizací a zlepšit jejich výkon. Je to proces učení se pomocí pochopení a dotazování se na způsob provádění určité aktivity u partnera, který je do benchmarkingu zapojen. Jde o více než pouhé srovnávání klíčových výkonnostních ukazatelů jednotlivých lesnických organizací. Cílem této iniciativy je usnadnit zúčastněným organizacím státních lesů rozvoj a identifikovat možnosti zlepšení. Celý projekt by měl být zahájen počátkem července 2005

a účast v něm doposud přislíbily organizace státních lesů z těchto zemí: Finsko, Rakousko, Irsko, Skotsko, Anglie, Francie, Lotyšsko, Litva, Estonsko, Polsko, Slovensko a Česká republika. V následujících číslech Lesu zdaru Vám budeme přinášet informace o lesnictví v okolních evropských státech. Naleznete zde informace nejen o základních charakteristikách lesního hospodářství v jednotlivých zemích, ale i o místních specifikách, hospodářských výsledcích a způsobech prodeje dříví jednotlivých organizací státních lesů.

Odvětví lesního hospodářství prochází řadou změn nejen u nás, ale i v okolních evropských státech. Organizace státních lesů jsou přímým a efektivním nástrojem státní lesnické politiky a silící tlak společnosti na obecné využívání lesů má pochopitelně dopad i na jejich činnost. Aktivity jako rekreace a turistika se v mnoha zemích Evropy stávají velmi důležitým předmětem činnosti organizací státních lesů. Také o těchto změnách Vás budeme ve výše uvedeném cyklu informovat. >>

Ing. Vít Obrdlík,
oddělení zahraničních vztahů,
ředitelství LČR
obrdlik@lesycr.cz

Administrace

Prvním krokem je zpracování projektu v souladu s příslušným programem, platnou legislativou a strategií rozvoje daného území. Zpracování projektové žádosti je poměrně administrativně náročné a vyžaduje důkladné seznámení se s předepsanými formuláři a náležitostmi, které musí obsahovat. Žadatel musí být připraven na to, že bude předkládat výpis z rejstříku trestů, z obchodního rejstříku, popř. živnostenský list. Dále se prokazuje bezdlužnost vůči státu a jeho institucím (FÚ, OSSZ, zdravotní pojišťovna apod.), výpisy z účtu, příslib bankovního úvěru, daňová přiznání nejméně za tři roky zpětně, prokázání vlastnických vztahů k půdě apod. Obecně by projekt měl obsahovat název, jeho umístění, zdůvodnění, popis, zabezpečení, časový postup při realizaci, finanční plán, výběr a stanovení indikátorů pro monitorování a hodnocení projektu, vliv na ŽP, očekávané efekty z realizace, zajištění implementace do praxe. Zpracování projektu podle dané osnovy může vlastník lesa vyhotovit sám (výjma projektu týkajícího se založení porostu rychle rostoucích dřevin) nebo jej zadat autorizované firmě, která se touto problematikou dlouhodobě zabývá. Je však třeba počítat se zvýšením nákladů na vlastní akci. V případě operačního programu jsou formálně a věcně správné žádosti o podporu zaregistrovány a proběhne jejich následné hodnocení podle předem stanovených kritérií. Na jejich základě je stanoveno pořadí, které je důležité v případě, že není možné finančně uspokojit všechny podané žádosti. Žádosti podané v rámci Horizontálního plánu rozvoje venkova jsou uspokojeny všechny, pokud splňují podmínky pro jejich poskytnutí.

Financování

Čerpání prostředků na projekty vypracované v souladu s těmito dokumenty probíhá ve stávajícím zkráceném programovacím období 2004 – 2006 přes Evropský orientační a záruční fond pro zemědělství (EAGGF). Od roku 2007 se plánuje zřízení nového Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova

(EAFRD), který bude nástupcem EAGGF a který by měl komplexněji zastřešovat problematiku rozvoje venkova (včetně podpor zemědělské a lesnické oblasti). Gestor nového fondu z řady orgánů státní správy zatím nebyl ustanoven.

Je nutné zdůraznit, že u předkládaných projektů je dodržován princip spolufinancování, což znamená, že žadatel (popřípadě členský stát) se určitým procentem podílí na úhradě realizovaného záměru. Výše finanční spoluúčasti vyplývá z konkrétních pravidel určených pro žadatele a v rámci operačního programu Rozvoj venkova a multifunkčního zemědělství je stanovena odlišně pro jednotlivá podopatření. Problémem může být to, že žadatel obdrží prostředky až po ukončení projektu a je tedy nutné před zahájením prací mít zajištěnou celkovou částku z vlastních zdrojů. Nedostatek vlastních prostředků je možné vyřešit úvěrem. Jeho poskytnutí samozřejmě závisí na úvěrové politice bank, některé peněžní ústavy zareagovaly na vzniklou situaci a poskytují přímo úvěry pro tyto účely (Českomoravská záruční a rozvojová banka apod.).

Poskytnutá dotace hradí pouze tzv. přijatelné výdaje, které jsou přesně specifikovány v pravidlech pro žadatele. Vyžaduje se oddělený účetní systém projektu, který má zajistit snadný přístup k informacím potřebným pro následný monitoring. Jeho součástí je zřízení zvláštního běžného účtu, na němž budou veškeré finanční operace probíhat. Předmětem kontroly se stávají náklady na projekt, jejich výše a oprávněnost, ale také datum jejich vzniku, které musí korespondovat se stanovenými termíny zahájení a ukončení prací.

V rámci Horizontálního plánu rozvoje venkova jsou stanoveny jednotlivé sazby dotací. Ty jsou poskytovány také zpětně, ale s každoroční frekvencí.

Studie a charakteristika operačního programu rozvoje venkova a multifunkčního zemědělství

Operační program Rozvoj venkova a multifunkční zemědělství (dále OP Zemědělství) je v současné době vytyčen pro zkrácené programové období až roky 2004 – 2006. Je rozdělen do

tří priorit, které se skládají ze sedmi opatření a 14 podopatření. Problematika lesního hospodářství je obsažena v Prioritě č. 1 nazvané Podpora zemědělství, zpracování zemědělských produktů a lesnímu hospodářství, v opatření 1.3. Lesní hospodářství. Celé opatření 1.3 se rozkládá na opatření 4 podopatření, které se liší obsahem předkládaného záměru. Výčet obsahuje název podopatření a znění konkrétních investičních záměrů. Vlastník lesa (popř. sdružení vlastníků lesa) může vypracovat projekt tématicky související se všemi podopatřeními. Pouze podpora sdružování majitelů lesa (opatření 1.3.3) je určena pro sdružení vlastníků lesa s právní subjektivitou. Takové sdružení se musí skládat alespoň z 10 vlastníků lesa a jeho minimální výměra musí tvořit alespoň 150 ha. Prostředky jsou poskytovány ve formě dotace. U opatření 1.3.1 (Obnova lesního potenciálu poškozeného přírodními kalami a požárem a zavádění příslušných ochranných opatření) a 1.3.4 (Zalesňování zemědělsky nevyužívaných půd) je dotaci kryto 100 % přijatelných nákladů. V prvním případě je ze zdrojů EU financováno 80 % přijatelných nákladů na projekt, ve druhém 75 %. Zbylé prostředky jsou poskytovány z domácích zdrojů. V případě priorit 1.3.2 (Investice do lesů) a 1.3.3. (Sdružování majitelů lesa) je dotováno 50 % přijatelných nákladů, z toho maximálně 35 % mohou představovat prostředky ze strukturálního fondu EU.

Podpora se uděluje na základě předložení Žádosti o finanční pomoc z OP Zemědělství. Tato žádost má standardizovaný formulář, který je tvořen obecnou a specifickou částí (podle jednotlivých opatření/podopatření). K vlastní žádosti se přikládá zpracovaný projekt a přílohy.

Projekt musí být uskutečněn na území ČR a žadatel nesmí na stejný účel žádat prostředky ze žádné kapitoly státního rozpočtu, státního fondu nebo jiných fondů EU. Vlastní práce musí být zahájeny nejpozději od 6 měsíců ode dne podpisu Podmínek poskytnutí finanční pomoci ze strukturálních fondů se Státním zemědělským intervenčním fondem. Žádost o proplacení výdajů projektu musí být předložena nejpozději do jednoho roku od podpisu Podmínek.

Studie a charakteristika horizontálního plánu rozvoje venkova

U horizontálního plánu rozvoje venkova je možné podávat žádosti o dotaci v rámci jednoho lesnického opatření. To je koncipováno s cílem trvale snížit výměru zemědělsky obdělávané půdy, která je nevhodná pro zemědělské využití, a podpořit využívání obnovitelné zdrojů energie.

Opatření lesnictví 3.4 se vnitřně člení na 2 podopatření:

3.4.1 – Zalesňování zemědělské půdy

3.4.2 – Založení prostorů rychle rostoucích dřevin pro energetické využití

Základní podmínkou pro získání dotace na zalesňování zemědělské půdy je zařazení pozemku v Evidenci využití zemědělské půdy. Předkladatelem projektu může být vlastník půdy, spoluvlastník, popřípadě sdružení spoluvlastníků s právní subjektivitou. Minimální výměra je stanovena na 0,5 ha. O dotaci se musí žádat ještě před započítáním prací, a to vždy do 28. února příslušného kalendářního roku na příslušném regionálním pracovišti Státního zemědělského a intervenčního fondu. Kromě jiných náležitostí je třeba předložit zápis z katastru nemovitostí a projekt zalesnění a další předepsané náležitosti.

Finanční podpora je stanovena následovně:

Založení lesního porostu – 92000 Kč/ha u listnatých dřevin, 74000 Kč/ha u jehličnatých dřevin

Péče o lesní porost – po dobu 5-ti let od jeho založení ve výši 12000 Kč/ha

Náhrada z důvodů ukončení zemědělské činnosti – po dobu 20 let od založení porostu, liší se dle typu půdy

O podporu na založení porostu rychle rostoucích dřevin na zemědělské půdě může požádat vlastník, spoluvlastník, nájemce nebo sdružení vlastníků s právní subjektivitou vlastníci daný pozemek. Ten podléhá registraci v Evidenci využití zemědělské půdy. Minimální výměra pozemku určeného k výsadbě je stanovena na 0,5 ha u produkčního prostoru a 0,25 ha u prostoru reprodukčního. Dotace je poskytována ve výši 60 000 Kč/ha na reprodukční porost a to pouze v roce jeho výstavby. S přijetím podpory je spojena povinnost dalšího hospodaření po dobu alespoň 10, popřípadě 15 let a dále dodržení podmínek frekvence sklizně, využití biomasy atd.

Závěr

Ze zkušeností minulých let vyplývá, že informace o možnosti čerpání prostředků ze strukturálních fondů se k potenciálním žadatelům dostávají velmi pozvolna a v omezeném rozsahu. Podrobnější zjišťování přináší šok v podobě rozsahu dokumentace a vyřizování, které celý proces provází. Místo snahy tuto situaci pochopit a podmínky přijmout se šíří informace o bruselské byrokracii.

O malém zájmu svědčí i statistiky. V loňském roce bylo v rámci OP Zemědělství v lesnickém opatření zaregistrováno 36 projektů – 15 na obnovu lesního potenciálu, 19 na investice do lesů a 2 na zalesňování zemědělsky nevyužívaných půd. Není překvapením, že o sdružování majitelů lesa v tomto opatření není zájem. Nastavení podmínek pro podání projektu totiž vyžaduje založení sdružení až po 31. 12. 2003, ale současně již musí vykazovat tzv. historii. Ta vyžaduje účetní uzavření dvou nebo více let předcházejících termínu podání žádosti, který byl v tomto případě nastaven na léto 2004.

Největší úspěch u konečných příjemců zatím mají dotace na zalesnění zemědělské půdy. Za rok 2004 jich bylo zaregistrováno téměř 400. Projektů na založení porostů rychle rostoucích dřevin bylo oproti tomu úspěšně podáno pouze 7. >>

Seznam použité literatury

Knihy

1. Matějčík, J., Beránková J. Lesy a jejich příspěvek k rozvoji regionu ČR. Praha : VÚLHM, 2003. 111 str. ISBN 80 – 86461 – 32 – 7.

2. Matějčík, J., Jakoubek L. Lesnicko – dřevařský sektor a Evropská unie. Praha: VÚLHM, 2003. 188 str. ISBN 80 – 86461 – 29 – 7.

Periodika

3. Finanční podpory lesnictví z fondu EU. Lesnická práce, 2005, roč. 84, č. 1, str. 16 – 17.

Internet

4. Nařízení vlády č. 308 / 2004 Sb. o stanovení některých podmínek pro poskytování dotací na zalesňování zemědělské půdy a na založení porostů rychle rostoucích dřevin na zemědělské půdě určených pro energetické využití. Dostupné na World Wide Web: <http://www.mvcr.cz/sbirka>

5. Horizontální plán venkova (HRDP). Dostupné na World Wide Web: <http://www.szif.cz>, odkaz HRDP/lesnictví

Ing. Pavel Máchal, CSc. a Ing. Jaroslav Pejzl, Mendelova zemědělská a lesnická univerzita v Brně,

Ing. Vít Obrdlík, ředitelství LČR

Pomáháme ohroženým druhům – tentokrát o sokolu stěhovavém

Lesy České republiky, s.p. se z mnoha důvodů angažují v ochraně přírody. K těm hlavním nepochybně náleží snaha o přispění k naplnění účelu zákona na ochranu přírody v souladu se Zásadami státní lesnické politiky, Lesnickou politikou LČR, Programem trvale udržitelného hospodaření v lesích, Programem 2000 a dalšími dokumenty. Snad největším důvodem je ale skutečnost, že praktická odborná činnost na úseku ochrany přírodního prostředí je nedílnou historickou součástí činnosti lesníků.

Ochranu ohrožených druhů provádíme mnoha způsoby, mj. též vypouštěním v zajetí odchovaných jedinců zvláště chráněných druhů živočichů do volné přírody – tzv. reintrodukce. Svě nezastupitelné místo mezi těmito aktivitami mají reintrodukce sokolů, pracovním názvem „Sokolí program“. Jak již sám název napovídá, tento program se zabývá reintrodukcí sokola stěhovavého, který je dle ustanovení prováděcí vyhlášky č. 395/1992 Sb. k zákonu č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, zařazen mezi kriticky ohrožené živočišné druhy. Současně se jedná také o živočišný druh, který je dle zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, zařazen mezi zvěř.

Odpovědní pracovníci státního podniku Lesy České republiky si uvědomují potřebnost zapojení se do aktivní ochrany ohrožených druhů a projevem této snahy je právě dlouholetá snaha o navrácení kriticky ohroženého sokola stěhovavého do volné přírody, a to především v oblasti Broumovska, kde v minulosti též byla jeho přirozená hnízdiště. Právě v Broumovských stěnách bylo ještě počátkem 70. let jedno z posledních hnízd sokolů u nás. V důsledku kontaminace životního prostředí pesticidy na bázi chlorovaných uhlovodíků, např. nechvalně známé DDT, i v této lokalitě, obdobně jako v celé střední Evropě na dobu téměř tří desetiletí, sokol vymizel.

V rámci Sokolího programu LČR úzce spolupracují s Klubem sokolníků ČMMJ, neboť právě sokolníkům se každoročně daří odchovat kolem stovky sokolích mláďat. Úspěšný odchov je totiž základní podmínkou pro reintrodukce prováděné LČR či jinými subjekty. Za pozitivní lze označit skutečnost, že přes tlak některých extrémně orientovaných ochránců ptáků, kteří na jednu stranu odmítají věřit úspěšným

odchovům dravců v zajetí a na druhou stranu se neustále pokoušejí svými aktivitami zasadit sokolnictví, a tedy i odchovům dravců, smrtelnou ránu, se každoročně počet úspěšně odchovaných mláďat zvyšuje. A právě proto pak mohou být některá z těchto mláďat vypuštěna do volné přírody.

K zavedení v zajetí odchovaných sokolích mláďat do přírody slouží několik metod. Každá z nich má své výhody i nevýhody. Výběr konkrétní metody je závislý na celé řadě faktorů, např. ohrožení přirozenými predátory a člověkem, potravními či hnízdními možnostmi atd. K reintrodukčním metodám patří:

1. Vypouštění z vypouštěcí klece je nejjednodušší, a proto nejrozšířenější metoda, která využívá osvědčeného postupu dávných sokolníků, tzv. volného letu, k dosažení dokonalé letecké dovednosti mladých dravců před intenzivním sokolnickým výcvikem. Princip této metody spočívá v umístění zpravidla 2-5 dorůstajících mláďat dravců do vypouštěcí klece umístěné na skalách, na stromech či na budovách. Čelní strana klece je opatřena mříží, přes kterou si dorůstající a v kleci krmení dravci mohou v průběhu pobytu, cca 10 dnů, zafixovat okolní krajinu. Po dosažení jejich vzletnosti je mříž odstraněna a dravci mohou volně létat v okolí klece a kdykoliv se vrátit zpět k předkládané potravě až do doby úplného osamostatnění.

2. Vnitrodruhová adopce je přikládání mláďat či oplozených vajec do přirozených hnízd vlastního druhu, jestliže v nich je menší počet a jsou předpoklady pro zdárné vyvedení většího počtu mláďat (potravní možnosti). Tak bylo například postupováno v případě hnízdění sokolů ve věži Týnského

chrámu na Staroměstském náměstí v Praze. Touto metodou se zvyšuje počet vyvedených mláďat. Předpokládá však existenci přirozeně hnízdících párů. V současné době jsou na území České republiky evidovány pouze necelé 2 desítky produktivních sokolích párů.

3. Mezi druhová adopce je vkládání odrostlejších mláďat do hnízd jiných druhů dravců. Tato metoda využívá schopnosti pěstounského rodičovského páru adoptovat mláďata jiných druhů dravců vložených do hnízda náhradou za odebrané vlastní potomstvo. Vlastní postup byl před více než 30 lety úspěšně odzkoušen a poté prakticky využíván při reintrodukci mladých sokolů adoptací v hnízdech jestřábů v Německu, později též v Polsku a v letech 2000 – 2003 také v České republice. Navzdory pochybnostem oponentů této metody nikdy nebyl zaznamenán případ, že by nedošlo ke spontánní adopci mladých sokolů jestřábím párem či že by jim adoptivní rodiče dokonce jakkoliv ublížili. Naopak se napodobením závěrečné fáze přirozené péče o sokoly na hnízdě i po jejich vylétnutí z hnízda tato metoda řadí k těm, které dokáží úspěšně využít přirozených procesů bez soustavného zasahování člověka.

4. Sokolnický výcvik s následným postupným osamostatněním kombinuje výhody klasického sokolnického výcviku s volným letem. Plně dorostlí sokoli a tedy již s vyvinutými instinkty se odeberou z péče vlastních rodičů v odchovné voliérie a následně se cvičí pomocí upraveného sokolnického výcviku. Jedná se o velmi zkrácené období získání dočasné

v současné době jedinou možností k systematickému pozorování živočichů pohybujících se na tak rozsáhlém území jako dravci. Navíc úspěšnost nelze měřit pouze přežitím vypuštěných jedinců v přírodě, ale především procentem těchto jedinců, kteří se zapojí do reprodukčního procesu populace. Přitom vypuštění sokoli mohou zahnízdít ve velké vzdálenosti od místa vypuštění, řádově stovky kilometrů. Prokázání úspěšnosti je tedy velmi obtížné a zcela přesné informace by mohlo dát pouze telemetrické sledování vypuštěných dravců až do doby alespoň prvního zahnízdění. To lze u středně velkých druhů dravců, jako jsou sokoli, očekávat přibližně ve třetím roce života.

Úspěšnost naší provedené reintrodukce nelze podle výše uvedených kritérií přesně určit, neboť zatím nebylo v našich technických možnostech vypuštěné sokoly sledovat po celou potřebnou dobu. Navíc jsme jediným subjektem, který vypuštěné sokoly systematicky sledoval, a chybí tak možnost porovnání výsledků s ostatními subjekty.

Přestože úspěšnost našich aktivit prozatím nelze zcela objektivizovat, lze tyto aktivity považovat za pozitivní. V mnoha zemích se na rozdíl od České republiky obdobné snahy o rozmnožování dravců a jejich následné reintrodukce hodnotí vysoce pozitivně. Např. v Severní Americe či v sousedním Německu bylo vypuštěno ohromné množství sokolů, kteří se prokazatelně stali základem pro obnovení přirozené populace. Američané i Němci proto shodně uvádějí, že jejich reintrodukce spolu se striktní ochranou vrátily sokola do přírody. Taktéž v Polsku, kde bylo vypuštěno mnohem méně sokolů, a ve srovnání s Českou republikou jen asi

krotkosti nezbytné pro nutnou manipulaci s dravci a počátku výcviku v letu. Dravci se cvičí na místě budoucího vypuštění a brzy se na tomto místě ponechávají delší dobu, zpočátku přes den, po několika dnech i v noci a postupně se místo přinášené, již připravené potravy učí lovit živou kořist. Se vzrůstající leteckou a loveckou dovedností dochází k pozvolnému osamostatňování, zákonitě provázenému postupnou ztrátou krotkosti. Výhodou této metody je možnost pomoci sokolům při eventuelním poranění či onemocnění v průběhu osamostatňování.

Aby bylo možno objektivně doložit úspěšnost jednotlivých metod, bylo by zapotřebí vypustit každou z metod takové množství mláďat, které by bylo řádným statistickým vzorkem, a především je po vypuštění detailně sledovat. S ohledem na naprosto běžné ztráty vznikající až po opuštění klece či hnízda, resp. po osamostatnění, bylo by nezbytnou podmínkou též zajištění skutečně dlouhodobého sledování vypuštěných jedinců pomocí telemetrie (vysílačů), která je

polovina, mají již nejméně 6 párů sokolů, v nichž buď samec či samice pochází z reintrodukce. To jsou jasné argumenty, které hovoří ve prospěch provádění reintrodukce.

Naproti tomu v České republice některé subjekty provádějící tzv. monitoring sokolů říkají, že reintrodukce záchraně sokolů nepomáhají, a často uvádějí své pochybnosti a nejpodivnější důvody proti této činnosti, pokud se na ní podílí sokolníci či jiné než ochránářské subjekty. Je smutné, že tyto postoje zaujímají, aniž by pro to měly objektivní důvod, také některé orgány státní správy ochrany přírody. Bylo by přece nepochopitelné, kdyby záchranu kriticky ohroženého sokola stěhovavého nepodporovali především ti, kteří mají dle zákona o ochraně přírody a krajiny možnost rozhodovat o tom, zda reintrodukce sokolů budou pokračovat i v příštích letech, či nikoliv.

>>

Text a foto:
Ing. Petr Zvolánek
ředitelství LČR, s.p.

Střelecká soutěž Pohár LČR 2005

Vážení přátelé sportovní střelby. Po roce jsme se opět sešli na střelnici ve Vráži u Konopiště, kde ve dnech 10. 6. – 11. 6. proběhl střelecký závod Pohár LČR 2005. Jako obvykle se soutěžilo v několika střeleckých disciplínách.

Soutěže se zúčastnilo 13 družstev KI s 9 krajskými řediteli a 47 lesními správci, 5 družstev lesních závodů s 4 řediteli LZ, družstvo GŘ a 17 hostů a čtyři družstva hostů. Celkem 128 střelců. Pohár LČR zahájil generální ředitel LČR, s.p. ing. Vladimír Blahuta.

Zahajovací řeč generálního ředitele LČR Ing. V. Blahuty

Ing. V. Sova při střelbě

Vlastní soutěž začala v 9:20 hod. podle časového harmonogramu. V přestávkách mezi střeleckými položkami byl čas nejen na občerstvení, ale i na výměnu názorů a řešení pracovních problémů. Podstatnou část závodu tvořila broková střelba na letící terč, nicméně soutěžit bylo možno také ve střelbě ze vzduchové pistole na klasický terč a malorážné lovecké zbraně na běžící terč. Zajímavou disciplínou doprovodných akcí byla střelba z kuše, která byla rovněž zasazena do lesního prostředí. Cenou pro vítěze byla brokovnice zn. Beretta, věnovaná do soutěže generálním ředitelem LČR Ing. Blahutou. Soutěž běžela plynule a odpoledne vyvrcholila kvalifikací v rychlostřelbě. Během dne probíhaly doprovodné soutěže – střelba na běžící terč divočáka, střelba ze vzduchové pistole a střelba z kuše.

Od šesté hodiny večer příjemnou atmosféru venku dokreslovala kapela Medunka od Pavla Kosiny a uvnitř harmonika a kytara lesních správců Zasadila a Regenta. Zpěv, hudba a překvapivě i tanec končili o půlnoci odjezdem posledního autobusu na ubytování do Benešova.

Soutěž pokračovala ráno po snídani poslední položkou loveckého parkúru a vyvrcholila rozstřely v kategoriích hosté a pracovníci LČR. Následoval napínavý souboj ve finále rychlostřelby mezi družstvem generálního ředitelství, LZ Boubín, KI Teplice a LZ Konopiště.

Dovolte nyní několik slov ke střelnici samotné.

Údaje o střelnici:

- založení 1999
- rozloha střelnice 150 ha
- poloha cca 30 km od Prahy po dálnici D1 (směr Praha – Brno)
- 16 parkúrových stříliš s téměř neomezenou možností rozšíření. Střílišť jsou zakomponována do vzrostlého lesa.

Střelnice slouží LČR, s.p. Lesnímu závodu Konopiště ke střelbě z brokových zbraní pro mezinárodní disciplínu Lovecký brokový parkúr, pro kulové disciplíny Běžící terč a pro střelbu

Nová budova střelnice

z krátkých a dlouhých kulových zbraní do vzdálenosti do 50 m, za účelem tréninku, pořádání soutěží (i mezinárodních) a ke cvičným účelům. Střelnice je schválena znaleckým posudkem č.j. 1360/121 – 2000 ze dne 1. 3. 2000.

V současné době LZ Konopiště disponuje vrhačkami pro 12 střílišť po pěti vrhačkách. Parkoviště je přímo v areálu společenského centra střelnice pro 100 automobilů, v těsné blízkosti (200 m od centra střelnice) pro 200 automobilů a v případě potřeby je k dispozici ve vzdálenosti 500 m dalších 200 parkovacích míst. Dále pak stravování, sociální zařízení, objekt s restauračním zařízením a barem s kapacitou pro 100 osob. Na tento objekt navazuje dřevěný altán s kapacitou dalších 100 osob. Dále je k dispozici venkovní sezení pro 150 osob. Celý objekt je řešen pro bezbariérový vstup handicapovaných střelců i návštěvníků a při pořádání soutěží s velkým počtem střelců je zajištěna kyvadlová doprava mezi střílišť, centrálním místem střelnice a parkovišti.

Variabilita terénu a charakter porostu, jakož i celkové uspořádání střílnice tvoří výjimečné podmínky pro střelbu na letící terč. Díky těmto ojedinělým podmínkám, umocněným navíc možností měnit jednotlivá střílecká stanoviště, která nejsou stabilně zakotvená v prostoru střílnice, bylo dosaženo téměř dokonalé iluze skutečného lovu ve volné přírodě. Zároveň toto uspořádání, jež si zaslouží obdiv všech účastníků a za něj patří uznání pořadatelům, přispělo k mimořádné obtížnosti střelby, se kterou se soutěžící střelci museli vyrovnávat.

Tato slova potvrdil i jeden ze soutěžících Ing. Martin Žižka (Mze), jenž nám odpověděl na několik otázek.

Ing. M. Žižka

Jste zde na střílnici poprvé? A jak na Vás zdejší prostředí zapůsobilo?

Letošního ročníku se zúčastňuji poprvé a rovněž zde na střílnici jsem vlastně poprvé. Včera, den před soutěží, jsem měl možnost si zdejší prostředí prohlédnout. Musím říci, že mne velice upoutalo mimořádné uspořádání střílnice včetně jejího moderního a hezkého zázemí.

Co říkáte na uspořádání závodu a jeho obtížnost?

K uspořádání závodu musím říci, že se mimořádně povedlo. Zejména se mi zde líbí celková kombinace jednotlivých stříleckých stanovišť a přírodních podmínek. To vytváří dojem opravdového lovu a přispívá ke zvýšení obtížnosti střelby, kterou s sebou reálný lov přináší.

Jistě se jedná i o společenskou událost. Jak se na to díváte z tohoto pohledu?

Samozřejmě že to zde není jen sportovní akce, ale setkávají se tu lidé, kteří mají společného a specifického koníčka a zálibu, jakou střelba je. Troufnu si říci, že většinou se jedná též o řadové myslivce, takže takové závody jsou i hodnotnou součástí tréninku před loveckou sezónou a během ní.

Lze tedy říci, že jste s úrovní závodu a jeho organizací spokojen, zúčastníte se i napřesrok?

Jsem zde velice spokojen a pokud se tato akce bude konat příští rok, tak se velice rád zúčastním. Myslím, že mohu mluvit nejen za sebe, ale i za své kolegy a ostatní soutěžící, z nichž se někteří pravidelně zúčastňují každý rok, a říci, že takový závod je svou mimořádností a charakterem v republice ojedinělý. Stojí za to v takové tradici pokračovat.

Vyhlášení výsledků zahájil krátkým proslovem generální ředitel Ing. Vladimír Blahuta. V soutěži jednotlivců bylo třem nejlepším v pěti kategoriích předáno 15 pohárů a dalších 100 hodnotných cen. V soutěži družstev byly předány ceny a poháry v kategorii hostů a družstev LČR. Putovní pohár

generálního ředitele LČR pro celkového vítěze soutěže družstev získal opět po roce LZ Konopiště. Vyvrcholením vyhlášení výsledků bylo losování zvláštní ceny generálního ředitele ze všech účastníků, pracovníků LČR. Vylósován byl a krásnou brokovnicí Berretta získal střelec se startovním číslem 100 – Jaromír Uher z lesního závodu Židlochovice – blahopřejeme.

Příjemné dva dny završil generální ředitel Ing. Vladimír Blahuta provoláním: Příštímu již sedmému ročníku poháru LČR v roce 2006 – ZDAR!!

>>

text a foto: Ing. Jaroslav Karas a Ing. Miroslav Jankovský

Vítězové v kategorii ředitelé

Vítězové v kategorii lesní správce

Předání zvláštní ceny závodu vylósovanému výherci

>>

SOUTĚŽ

>>

Jaroslav Hrouda z LZ Konopiště

Miroslav Kortan z LS Jablonec

Šokující prezentace

(Ohlédnutí za právě skončenou mezinárodní výstavou myslivosti, rybářství a včelařství Natura Viva 2005 v Lysé nad Labem)

Čas běží jako voda v řece a pocit, kdy jsme přemýšleli, jak nejlépe předvést Lesy České republiky, s. p. (LČR) veřejnosti, hlavně té myslivecké, střídá pocit melancholie nad právě skončenou výstavou Natura Viva 2005.

Celému představení, které mělo obdobný průběh jako příprava scény divadla, předcházely měsíce práce, dřiny, přemýšlení dlouho do noci o scénáři, námětu, kulisách, o výjimečnosti a originalitě našeho společného díla. Pod pracovním stolem se válely desítky popsaných a pokreslených papírů, desítky zmařených a zavržených myšlenek. Často jsme se k této hromadě vraceli a rozbalovali alespoň kousíček něčeho dobrého, na čem se dalo stavět. V hlavě se několik měsíců rodila myšlenka šokující, provokující, plnohodnotné a plně vypovídající expozice o myslivosti u LČR. Celou dobu jsem věřil a spoléhal na okruh mimořádných lidí kolem sebe, kteří jsou ochotni pracovat v noci, neznají víkendy a svou práci milují a umí. Jejich klid dával naději. Když jsem první stál ve výstavní hale výstaviště v Lysé nad Labem, bylo mi hned od počátku jasné, že expozice bude stát uprostřed, návštěvníkovi na očích a okamžitě ho přinutí jít právě za ní, vstoupit, ptát se a pozorovat. Musí být čitelná, ale tvářit se tajemně, přístupná tak, aby se zde návštěvník cítil jak na čerstvém vzduchu. Proto myšlenka kulisového lesa spojená se stylizovanou malbou byla tím nejlepším námětem, který dlouho ležel na hromadě zmačkaných papírů pod psacím stolem, a čekalo se na správný okamžik.

Jednou v noci jsem celou hromadu přehrabal, rozbil A4 a celý výstavní kolotoč se rozběhl. Běžel jako dobře promazaný stroj až do 27. května 2005. Ten den ráno, byl to pátek, stál uprostřed výstavní haly v Lysé nad Labem les plný špičkových trofejí z honiteb LČR. Dravčí křídla na úvod vtáhla každého návštěvníka dál. Často jsem návštěvníky pozoroval, jakoby se báli vstoupit, jestli smějí dál do tajemna naší expozice. Ti samí pak dlouho setrvali a zdálo se, že nechtějí odejít. Snažili jsme se ukázat cestu expozicí a návštěvníka k ničemu nenutit.

V zákulísí se o prezentaci LČR hodně mluvilo. Někdy i negativně. Z těchto negativ jsem však cítil spíše závist. LČR správně pochopily čas i význam této akce a připravily expozici, která šokovala.

Kdo neváhal udělat ten jeden pověstný krůček navíc, ihned celý záměr pochopil a cítil se zde velmi dobře. A vedle dobrého pocitu odcházel i s pocitem motta celé expozice „LČR – Dobrý hospodář“.

Od jižní Moravy po flájskou oboru v severních Čechách, od Hukvald po Boubín. Prezentovala se celá Česká republika. Možnosti lovecké turistiky, výsledky oborních chovů zvěře a hlavně vyvážený poměr mezi lesem a zvěří. Tři hlavní části expozice.

VÝSTAVA

>> A vždycky něco navíc. Do tašek jsme každému návštěvníkovi zabalili myslivecké katalogy, ještě vonící tiskařskou černí, několik reklamních žetonů do nákupních košíků s odkazem na webové stránky LČR, dřevěnou tužku a pohlednici z výstavy.

Nikdy nezapomínáme na naše nejmenší návštěvníky. Jedna soutěž ve stánku, druhá domů do pokojíčku a malý dáreček na cestu domů.

S vrcholným managementem LČR poseděl na stánku i pan ministr zemědělství Petr Zgarba, který vysoce hodnotil nápad celého díla.

Každý den byl pro nás dnem zahajovacím. Jako v pátek 27., kdy expozice odolávala náporu návštěvníků, hrnuly se sem davy lidí i poslední sobotu 4. června, kdy jsme s lítostí přemýšleli o její likvidaci.

Celá prezentace LČR však nekončila jen u této „šokující“ expozice. Uspořádali jsme dva Dny s LČR pro děti prvního stupně základních škol a děti škol mateřských. O úspěších těchto akcí, z nichž odcházejí děti domů s rozzářenými očima a v kapsičce bundy s malým dárečkem, se napsalo na stránkách lesnických periodik dost. Jen je třeba připomenout i lesníky, kteří se k nim s láskou obracejí a trpělivě objasňují dětem to fantastické lesní divadlo, které se hraje 24 hodin denně. Jednou začalo a nikdy neskončí. A nejzajímavější je fakt, že tam můžete každý den úplně zadarmo vidět nově

nastudovanou hru. Odejděte si, kdy chcete, o nic nepřijdete. Zítra je zase den nebo noc. Ve dne se budete více dívat, v noci poslouchat a jednou se přestanete v noci v lese bát. Houká tam sýček, dupe jezek, vrže starý posed a funí jezevec. Jinak je to v noci nejbezpečnější místo na světě.

Stojím v neděli 5. června před expozicí a myslím na čas, kdy se začalo s tímto překvapivým dílem. Moc rád bych zase byl na počátku nějaké takové práce. Je nádherné cítit husí kůži v okamžiku, kdy to všechno stojí, svítí a lidi odcházejí s pocitem, že pro ně někdo něco nějak udělal. Že ten někdo, v tomto případě LČR, nabídl za to, že přijdeme, dobrou zábavu. My všichni jsme se bavili.

Když se na závěr každého představení děkuje vzájemně na prknech, co znamenají svět, chci touto cestou poděkovat i já za nás všechny LČR za možnost, pracovat na tomto krásném díle, lesním správám Hluboká nad Vltavou, Vodňany, Litvínov, Rožnov pod Radhoštěm, Hořice, Nasavrky, Česká Lípa, Nymburk, oblastnímu inspektorátu Brandýs nad Labem, lesnímu závodu Boubín za vstřícnost a obětavou pomoc, panu Nikolovi a jeho štábu za profesionalitu, agentuře Dorland za šanci, podporu a servis. Všem, na které jsem teď zapomněl, děkuji také. Byla nádhra s Vámi spolupracovat. Těším se na dalším jevišti zase nashledanou.

>>

Ing. Miloslav Louda

foto: Miloslav Louda a Petr Grepl

VÝSTAVA

Práce s dětmi a mládeží u LČR aneb Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá

Lesy České republiky, s. p., od roku 1999 věnují lesnické osvětě dětí a mládeže značnou pozornost. Navázaly spolupráci s občanským sdružením Tereza, které se zaměřuje především na tvorbu školních projektů, a začaly společně s ním připravovat materiály ke školnímu projektu Les ve škole – škola v lese.

Cíl a obsah školního projektu Les ve škole – škola v lese

Cílem tohoto školního projektu je přiblížit dětem zajímavou a pro ně přitažlivou formou lesní ekosystém jako komplex, ve kterém je vše propojeno vzájemnými vazbami. Lesu a životu v něm se zde věnuje 26 pracovních listů, plných krátkých textů, kvízů, hádanek, křížovek a doplňujících obrázků, díky nimž se mohou děti naučit mnoho nového o lese a péči o něj. Pracovní listy pro děti pak doplňuje metodika pro učitele, kde jsou jednotlivé pracovní listy podrobněji rozebrány, a pro rozdílnou náročnost listů je u každého také uveden vhodný věk dětí. Ve školním roce 1999/2000 se do prvního, pilotního ročníku projektu „Les ve škole – škola v lese“ zapojilo 200 základních škol. Po zpracování připomínek učitelů vyšla v srpnu 2000 nová verze pracovních listů a v současné době materiály projektu využívají učitelé na 1230 školách z celé České republiky.

Z došlých dotazníků k projektu víme, že učitelé využívají jednotlivé pracovní listy nejen v hodinách přírodopisu a přírodovědy, ale také v matematice, chemii, dějepise nebo i výtvarné a hudební výchově. Mimo výuku ve škole jsou pracovní listy a další součásti projektu (jako publikace Lesní čarování I., II. a III. díl, obrázky lesních živočichů a rostlin, lesní obrázkový kalendář nebo doplňkové pracovní listy „Stromy“ a „Les a voda“) využívány také v různých přírodovědných kroužcích. Učitelé na základních školách, kteří se do projektu zapojili,

mají také možnost se domluvit s pracovníky nejbližší lesní správy nebo lesního závodu v okolí na besedách a vycházkách pro děti. Spolupráce organizačních jednotek LČR se školami v rámci projektu se postupně rozvíjí v celé ČR. Učitelé se zmiňovali v závěrečných zprávách z projektu o velmi dobré spolupráci například s lesními správami Bystřice pod Hostýnem, Luhačovice, Hořice v Podkrkonoší, Mělník, Litoměřice, Přimda, Ledec nad Sázavou, Frýdek Místek, Železná Ruda, Vítkov, Nové Město na Moravě, Český Krumlov nebo Vodňany.

Závěrečné zprávy z projektu

Konkrétní výsledky práce s projektem zaznamenané do těchto závěrečných zpráv z projektu zasílají učitelé s dětmi jednou ročně na Sdružení pro ekologickou výchovu Tereza v Praze. Učitelé zde píšou, jak se jim s jednotlivými částmi projektu pracuje a sdělují své zkušenosti získané při výuce. Spolu s těmito cennými informacemi však vždy přijde i velké množství krásných kreseb, maleb a básniček od dětí. Děti zde také samy píšou své dojmy z lesa, doplněné o vyplněné pracovní listy. Někdy nechybí ani fotky z besed s lesníky a procházek do lesa s popisem různých her, které se dají hrát s dětmi přímo v lesním prostředí. Každoročně koncem května nás tedy čeká s pedagogy ze Sdružení Tereza nelehký úkol, a to vybrat šest základních škol, které poslaly nejlepší zprávy z projektu a jejichž děti se za odměnu zúčastní expedice.

Expedice pro vítěze soutěže o nejlepší zprávy z projektu

Pro vítěze soutěže o nejlepší zprávy z projektu „Les ve škole – škola v lese“ probíhají každoročně v červnu exkurze. V roce 2000 a 2001 to byla expedice do Bavorského lesa a na Šumavu. V Neushonau byla pro účastníky exkurze připravena prohlídka informačního centra NP Bavorský les, návštěva botanické expozice a vycházka po naučných stezkách s výběhy zvířat. Na Šumavě děti navštívily informační středisko v Kašperských horách s výukovým programem „Život v lese“, Antýgl a prošly se stezkou podél Vydry na Čeňkovu pilu. V roce 2002 a 2003 byla pro exkurzi zvolena oblast CHKO Železné hory a v roce 2004 CHKO Jizerské hory.

Jak se mohou učitelé o projektu dozvědět?

O projektu Les ve škole – škola v lese se učitelé základních škol mohou dozvědět z nabídek, které sdružení Tereza zasílá jednou ročně na všechny ZŠ v České republice, nebo prostřednictvím seminářů k projektu, které pořádají LČR společně s tímto sdružením na pedagogických centrech v regionech. Na těchto seminářích jsou učitelé podrobněji seznámeni se všemi materiály k projektu a vždy jeden z učitelů, který již s projektem pracuje, ostatním sděluje, jak nejlépe se dají materiály využívat při výuce ve třídě i přímo v lese či v různých zájmových kroužcích. Na seminářích jsou také přítomni pracovníci ředitelství LČR a místu konání nejbližšího krajského inspektorátu a lesní správy. Od nich se učitelé dozvědí o činnosti LČR a jejich aktivitách v ekologické výchově. Informace o projektu naleznete na www.terezanet.cz.

Spolupráce LČR se Sdružením SEV Pavučina

Od roku 1999 LČR odborně a finančně podporují výukové programy o lese, které provádějí pracovníci členských středisek ekologické výchovy Sdružení SEV Pavučina. Touto formou je každoročně osloveno přes 20 000 dětí. Téma výukových programů jsou konzultována s lesníky a jsou součástí smlouvy se Sdružením SEV Pavučina. Odborně a finančně se LČR podílí také na přípravě a vydávání publikací o lese pro děti a pomůcek pro zkvalitnění výukových programů o něm. V rámci výběrových řízení LČR bylo za šest let trvání spolupráce vybráno již 29 projektů jednotlivých členských středisek ekologické výchovy, které byly odborně a finančně podpořeny.

Z projektů SEV, jež už byly za podpory LČR zrealizovány, to jsou například celobarevné publikace Lesní čarování II. a III. díl, publikace Lesní čarování pro nečtenáře, hra Bludiště znalostí, pexeso o lese, pomůcka pro výuku „Dřevěný orchestr“, lesní naučná stezka Chaloupky s průvodcem a pracovními listy pro děti, metodická publikace pro ekologickou výchovu

Hurá z lavic III, 30 obsáhlých souborů pomůcek pro výukové programy s názvem „Krabice plná jehličí“, didaktické puzzle Život lesa, publikace Průvodce lesními společenstvy v ČR, vybudování areálu pro výukové programy v terénu, publikace Život na okraji lesa, dřevěné puzzle „Brouci“ nebo pomůcka pro zkvalitnění výukových programů o lese „Lesy od údolí až na vrcholky hor“.

Dalších devět projektů bude zrealizováno za podpory LČR v roce 2005. Výstupem bude dřevěné puzzle – Hmyz v lese (VIS Bílé Karpaty, Veselí nad Moravou), leporelo pro děti – Chytrý provázek a tři soubory pomůcek pro výukové programy o lese „Krabice plná jehličí“ (Rezekvítek, Brno), výukový prvek – Na stromech pod stromy a pracovní listy k výukovým a herním prvkům (DEV Lipka, Brno), lesní omalovánky (Ekocentrum Paleta, Pardubice), kvarteta – Les (SEV Pálava, Mikulov), Klíč k určování pavouků (Chaloupky, o. p. s., Kněžice) a kvarteto – Ptačí skupiny (SEV Vila Doris, Šumperk). Od roku 2003 LČR připravují pro pracovníky SEV také semináře o lesním hospodaření v lesnicky zajímavých lokalitách v ČR.

Spolupráce s ČSOP

Významným předpokladem pro umožnění lesnické osvěty veřejnosti je dobrá vzájemná spolupráce s dobrovolnými organizacemi sdružujícími občany s kladným vztahem k přírodě. Je to především Český svaz ochránců přírody a Klub českých turistů, se kterými LČR uzavřely smlouvu o spolupráci. První smlouva o spolupráci mezi LČR a ČSOP byla podepsána v dubnu 1999. Během šestileté spolupráce bylo vykonáno mnoho dobré práce v programech Ochrana biodiverzity, Národní síť stanic pro zraněné a handicapované živočichy a Environmentální osvěta, výchova a vzdělávání. Jednotlivé projekty ZO ČSOP byly za toto období podpořeny částkou 9 752 tis. Kč.

Hlavní objem společné činnosti se týká podpory biologické rozmanitosti lesních ekosystémů. Především to jsou projekty na podporu a ochranu ohrožených druhů dřevin a bylin v lesích, lesních mokřadů a ochranu druhové rozmanitosti lesních vodních toků. Významný je také projekt týkající se zvyšování hnízdních možností zpěvného ptactva, dravců, sov a netopýrů vyvěšováním, čištěním a údržbou budek a ochranou doupných stromů. LČR spolupracují s ČSOP rovněž na projektu Formica, jehož náplní je inventarizace a ochrana mravenišť mravenců rodu Formica. V roce 2005 budou projekty základních organizací ČSOP podpořeny částkou 2 200 tis. Kč.

Spolupráce mezi organizačními jednotkami LČR a ZO ČSOP se osvědčila při přípravě národního a regionálních kol ekologické olympiády ČSOP pro středoškolskou mládež nebo při přípravě a organizaci obdobné soutěže pro žáky základních škol s názvem Zelená stezka – Zlatý list. Množství kladných odezev má i každoročně vyhlašovaná fotografická soutěž Pohledy do přírody, v rámci níž porota hodnotí snímky od autorů z celé České republiky. >>

Mgr. Eva Dlabolová,
odbor tiskový a propagační, ředitelství LČR,
dlabolova@lesycr.cz

foto: archiv redakce

Internacionalizace je nezbytným prostředkem rozvoje lesnictví

V posledních měsících se uskutečnilo v lesnicko – politickém sektoru na úrovni Ministerstva zemědělství České republiky a státního podniku Lesy České republiky několik významných akcí: v dubnu proběhl týdenní praktický seminář lesnických expertů ve Finsku, v květnu vyzvalo Bavorské ministerstvo zemědělství a lesnictví v Bruselu k vypracování akčního plánu nové lesnické strategie v rámci evropských norem a standardů. Začátkem června se uspořádalo v Lotyšsku každoroční setkání ředitelů státních lesů Evropy.

Proč se tyto aktivity konají? Mají pouze zdvořilostní charakter? Mají vůbec nějaký smysl? Pohlédneme do reality: ekonomická situace se pro vlastníky lesa zhoršuje a lesnictví ve svém klasickém pojetí není samo o sobě schopno konkurovat rychle se rozvíjejícímu hospodářskému světu. Rámcové podmínky se pro pohádkově idylický obor lesnictví změnily a budou ještě silněji měnit. Globalizace profesionálně organizovaného dřevozpracujícího průmyslu, sociologicky podmíněný nárůst cen za poskytované služby, postupná změna klimatu, zvyšující se nároky veřejnosti na rekreační funkce lesa a ochranu přírody stojí proti recesi hlavního zdroje příjmů, ceny dříví, a izolovaným snahám jednotlivých majitelů lesa.

Možností pro vlastníka lesa, jak čelit těmto mezinárodním vývojovým trendům, není mnoho. Vlastník může odbourat přebytečné náklady, dosáhnout logisticky co nejlepšího finančního zhodnocení dříví a zkusit rozvinout příjmy z jiných produkčních okruhů. Malý vlastník lesa je zde v podstatě brzy hotov, jeho největší možnost spočívá v pravidle v utvoření provozně-odbytových uskupení. Velký vlastník lesa může podle jeho rozlohy učinit „fit“ jeho správně logistickou strukturu. Největší šance zde má ovšem státní les, protože se každé opatření multiplikuje jednotkami obrovského množství jemu náležící výměry lesa.

Státnímu lesu však z toho pramení i povinnosti vůči ostatním vlastníkům lesa, kterým by měl být inovačním příkladem. U nejvyspělejších lesnických velmocí mají organizace pověřené správou státního lesa obrovskou prestiž, kterou stát užívá v přímé či nepřímé podobě.

K dosažení tohoto stavu mají Lesy České republiky před sebou dlouhou cestu a bez jasného zadání cílového stavu, kontinuity funkcí vedoucích protagonistů a transparentního

jízdního řádu není možné najít správný směr. To lze odvodit i z vývoje těch nejlepších. Státní lesy v Evropské unii mají nejen velmi podobné poslání (jedním z nich je i transparence vůči veřejnosti), ale i problémy. Změněné rámcové podmínky vyžadují reakci. Ta spočívá i v hledání silných partnerů, učení se od sebe a strategickém sjednocení.

Státní podnik Lesy České republiky si v posledním roce získal velkou mezinárodní podporu. Ta se bude rozvíjet jen za předpokladu, že státní podnik ukáže svoji jasnou a smysluplnou vizi. Je nejvyšší čas ji deklarovat a rozpracovat v dlouhodobé podnikové koncepci, neboť i z posledních vydání odborných lesnických časopisů Österreichische Forstzeitschrift a Allgemeine Forstzeitung vyplývá, že Lesy České republiky neví, co je jejich cílem a jak konkrétně ho chtějí dosáhnout.

Další možností, jak čelit přicházejícím vývojovým trendům, spočívá pro vlastníka lesa v působení na státní zastupitelství prostřednictvím asociací či svazů, aby bylo legislativně umožněno efektivní lesní hospodaření.

Mezinárodně by pak měl stát hájit zájmy vlastníků lesa a lesního hospodářství. Přestože třetinu území Evropské unie zaujímá lesní plocha, nemá lesnictví v evropské komisi odpovídající postavení. Naopak – zájmy jsou podřazeny konzervaci přírody. Nic proti tomu. Podmínkou ale musí být, že majitelé lesa za tyto funkce dostanou také adekvátní kompenzaci. Zde by se měly stát sjednotit a argumentačně uplatňovat pro lesnictví jejich požadavky. Setkání v Bruselu dalo těmto iniciativám jasný podnět.

>>

Dipl. Ing. Pavel Kitzberger, RNDr.
poradce ministra zemědělství
pro oblast lesního hospodářství

ilustrační foto: J. Karas

Zhodnocení semináře České lesnické společnosti na téma „Turistika, sporty v lesních majetcích a hospodaření v nich“

Ve dnech 1.-2. 6. 2005 proběhl seminář „Turistika, sporty na lesních majetcích a hospodaření v nich“, který pořádala Česká lesnická společnost ve spolupráci s Krajským úřadem Libereckého kraje a Ústavem pro hospodářskou úpravu lesů, pobočkou Jablonec nad Nisou.

Vysoká účast osob širokého spektra profesí a zájmů, ať již zaměstnanců LČR, s.p., a správců lesních majetků, pracovníků na úseku státní správy lesů, ochrany přírody a územního plánování, ale také reprezentující jednotlivé odvětví sportu a rekreace – pěší turistika, cykloturistika, orientační běh, lyžování – svědčila o nutnosti otevřeně komunikovat o využití lesů a krajiny pro rekreaci a sport. Nutno komunikovat je ale také o stanovení limitů trvale udržitelného využití krajiny.

Seminář byl rozdělen do dvou dnů. První den v krásném prostředí Jizerských hor na chatě Královka bylo předneseno celkem 17 obsáhlých referátů, zhlédnuty dva filmy a proběhla místy velice bouřlivá diskuse na daná témata. Druhý den si účastníci semináře prohlédli sportovní areál na Tanvaldském Špičáku, v Harrachově a na Ještědu. Měli možnost rekreační problematiku prodebatovat s přítomnými zástupci provozovatelů sportovních zařízení i zástupci správců lesních majetků a pracovníků státní správy.

Lze konstatovat, že tento seminář otevřel velké množství otázek, pouhé dva dny nestačily tak širokému tématu a řešení velkého množství problémů. Účastníci se v diskusi shodli na následujících okruzích problémů, které je třeba v budoucnu řešit:

- rekreační funkce lesa jako lesnická služba není dosud zajištěna spolu s jinými druhy lesnických služeb ani lesopoliticky ani legislativně, zůstává nadále záležitostí nadšení a také vlastních nákladů vlastníků a správců jejich majetků

- schází účelná aktivita státních orgánů v oblasti osvěty, poradenství a iniciace vlastníků a správců lesa k činnostem ve veřejném zájmu
- citelně schází cílená lesnická aktivita i vlastníků a správců v oblasti lesnických služeb
- region, a to jakýkoliv, potřebuje vyváženost mezi rekreační návštěvností a potenciálem krajiny a jejího prostředí, proto je třeba jasně nadefinovat, pojmenovat potřeby daného území a stanovit limity jeho využitelnosti
- je třeba koordinovat propagaci turistického ruchu a rekreačních aktivit na straně jedné s potřebami území na straně druhé
- nezbytnou součástí je věnovat dostatečnou péči přípravě změny lesní legislativy včetně jasněho stanovení úkolů a pravomocí správních orgánů
- je nezbytné zvýšit spolupráci všech, kteří využívají a obhospodařují krajinu, při regulaci obtížných aktivit

Slovo závěrem:

K tomuto tématu je žádoucí se v následujících letech stále vracet. Rovnováha mezi obhospodařováním lesů, ochranou životního prostředí a rekreací jako princip trvale udržitelného rozvoje může být zachována jedině otevřenou komunikací mezi všemi, kteří se v krajině pohybují a vzájemně se respektují. Stanovení jasně definovaných principů a vymezení limitů je úkol, který nás čeká. Pokud tedy chceme i pro budoucí generace zachovat lesy a krajinu malebnou, nepoškozenou, která plní všechny své funkce vyváženě. >>

text a foto: Ing. Jana Čacká
předsedkyně Oblastního výboru ČLS

Zeptali jsme se...

Ing. Daniela Janovská (letošní absolventka fakulty lesnické a environmentální ČZU v Praze, obor lesní inženýrství)

1. Jaký je Váš názor na následné pracovní šance absolventů lesnických oborů?
2. Preferovala byste spíše pracovní příležitost v lesnictví než v jiném, byť příbuzném, oboru?
3. Jak Vás dle Vašeho názoru škola připravila co do odbornosti na další uplatnění v oboru?
4. Jaký máte vztah ke státnímu podniku LČR? Pracoval či pracuje v něm někdo z Vašeho okolí a měla byste případně zájem o pracovní příležitost u LČR?

1. Jelikož jsem absolventka i střední lesnické školy ve Žluticích, mohu zhodnotit uplatnění jak středoškoláků, tak vysokoškoláků. Obecně mají větší šance na pracovním trhu vysokoškoláci, protože mají při přijímacích pohovorech přednost před středoškoláky. Nicméně vzhledem k velkému počtu absolventů lesnických oborů jsou šance na nalezení místa v oboru jako hledání jehly v kupce sena. Středoškoláci z mého okolí často odchází k Policii ČR a vysokoškoláci končí i v úplně vzdálených oborech jako např. stavitelství, finančnictví atd.

2. Ne.

Protože např. v dřevozpracujícím průmyslu je práce lépe finančně ohodnocena. Vzhledem k dnešní ekonomické situaci se musí mladí lidé rozhodovat mezi finančním zajištěním a třeba i nepříliš zábavnou prací, než aby se uplatnili v oboru, který vystudovali a který není tak finančně lukrativní.

3. Myslím, že mě připravila dostatečně jak střední lesnická škola, tak vysoká škola. Střední lesnická z nás vychovala nadějně „provozáky“ a vysoká škola budoucí vedoucí pracovníky. Ted jen záleží, jakou kdo získá šanci pro své uplatnění.

4. Jak na střední, tak na vysoké škole jsem absolvovala povinnou praxi na lesní správě Plasy a pokaždé si na mě zaměstnanci dokázali najít čas i v době velkého pracovního nasazení. Poskytli mi cenné rady z lesnické praxe, které jsem následně mohla použít při dalším studiu. Nejenom proto mohu označit svůj vztah k LČR jako kladný. ><

Ing. Přemysl Randa (absolvent fakulty lesnické a environmentální ČZU v Praze v roce 2000, obor lesní inženýrství. V současné době zaměstnanec s.p. Lesy ČR, LS Domažlice)

1. Jaký je Váš názor na současné pracovní šance absolventů lesnických oborů, a to nejen u LČR?
2. Jak hodnotíte s pětiletým odstupem, pozitivně i negativně, jak Vás škola připravila co do odbornosti na uplatnění v lesnické praxi?
3. Byl jste pevně rozhodnut od samého začátku studia, že po absolvování lesnické fakulty budete hledat zaměstnání v oblasti lesnictví, potažmo preferoval jste LČR?

1. Uplatnění každého absolventa v oboru ihned po skončení studií je v současné době skoro výjimkou. Pracovních míst většinou nepřibývá. V rámci reorganizací společností (bez ohledu na jejich pole působnosti) je kladen zvýšený nárok na kvalitu pracovníků, nikoli na kvantitu nesoucí s sebou neúměrně vysoké a neefektivně vynaložené náklady.

Je proto důležité navazovat potřebné kontakty již za studií a nespolehat se na to, že na mě někde čekají s otevřenou náručí. Vysoké nároky potenciálních zaměstnavatelů tak nahrávají především vysokoškolákům. Pokud se někdo chce „lesařině“ věnovat na patřičné odborné úrovni, jejímž garantem jsou například LČR, je dle mého názoru další vzdělávání po maturitě nezbytné.

2. Středoškolské i vysokoškolské vzdělávání je dle mých vlastních zkušeností ze studií na SLŠ Písek a LF ČZU Praha na dostatečně vysoké úrovni, zajišťující dobrou připravenost pro využití v praxi. Určitý problém spatřuji v některých případech ve vyžadování zbytečného množství encyklopedických znalostí, kdy je hodnoceno takřka i bezmyšlenkovitě odřikávání naučeného textu namísto schopnosti umět se v dané problematice orientovat, pochopit a umět s ní pracovat, jakož i určitá strnulost některých vyučujících ve vývoji a jejich neakceptovatelnost jiných názorů než jejich vlastních. Ale ani toto určité nevybočuje z určitého normálu běžného i v jiných oborech než je lesnické školství.

3. „Lesářina“ pro mě byla jasnou volbou od předškolních let a ani po absolvování lesnické fakulty se na tom nic nezměnilo. LČR pro mě byly jednou z variant, nikoli však v době dokončení studií preferovanou. ><

Ing. Jan Vítámvás (odborný asistent na katedře dendrologie a šlechtění lesních dřevin FLE ČZU v Praze)

1. Jaký je Váš názor na současné pracovní šance absolventů lesnických oborů?
2. Jsou dle Vašeho názoru pedagoga lesnické vzdělávání a následné odborné znalosti studentů dostačující pro jejich úspěšné uplatnění v oboru?
3. Víte v současné době o nějaké spolupráci či společném projektu s LČR na katedrové (Vaší) nebo fakultní úrovni?
4. Jaký je Váš názor na spolupráci subjektů lesnického vzdělávání s LČR.

1. Pracovní šance absolventů lesnických oborů v současné době v ČR nejsou nejpříznivější, lepší by mohla být šance uplatnit se v zahraničí. V mnoha případech záleží na odborném zaměření absolventa a na požadavcích zaměstnavatele, ale i na ochotě absolventa dojíždět či se přestěhovat za práci.

2. Student by si především ze školy měl odnést návyk umět pracovat s informacemi a ty použít pro řešení nastalých událostí. Škola jen studenty seznamuje se základy a je již na studentovi, jak si problematiku rozšíří a osvojí. Odborné znalosti absolventů a osvojení problematiky jsou na dobré úrovni a jistě plně dostačující pro úspěšné uplatnění v oboru.

3. Spolupráce na společných projektech mezi fakultou, potažmo katedrou a LČR je velice sporadická. Ve většině případů se jedná spíše o spolupráci v oblasti praktických ukázek hospodaření na demonstračních objektech, kam studenti zavítají v rámci exkurzí.

4. V současné době není spolupráce s LČR na nijak vysoké úrovni, ale doufáme, že se v budoucnu podíl spolupráce zvýší a bude přínosem jak pro FLE, tak i pro LČR. ><

Červen...

má v sobě hned několik předzvěstí blížícího se léta a všechny se velmi úzce vážou na čas strávený u nás v lese. Děti ve škole doladují známky na vysvědčení, ale myšlenkami jsou již na dovolené u babičky na vsi, kde každý rok prožívají nová dobrodružství, stejně tak vážně a naplno jako před lety a na stejném místě jejich rodiče. Na čas zapomínají na počítače, hry, televize a stávají se z nich bezstarostné děti.

Les nádherně voní v tuhle roční dobu. Rozkvetl do krásy a chce být obdivován. Sám nás láká a zve k odpočinku. Do ticha jara zahrál orchestr mušek, včel, kobylek a cvrčků parádní árii, která utichá až večer, kdy sluníčko odchází přes obrovské modřiny do mechových peřin. Příroda usíná a s ní i čerstvě narozené mládě srny, které si svoji písničku poslechnou až zítra.

Máma srna ho povede pomalu na tenkých nožkách na „čumendu“ lipovou alejí, která již krásně rozkvetla a hučí rojem včel, projdou okolo starého bezu, jenž se tváří, jako by se ho blížící léto netýkalo a je zahalen do bílé peřiny. Zakryl se však do nádherných bílých květů. Snih by tady neobstál.

Rok je v polovině a každý dobrý hospodář už myslí na zimu. Zatím jen tak polehoučku, protože sluníčko nechce o zimě ani slyšet, ale je třeba sena sušit a dřevo ze stromů padlých chystat do hrání.

Do lesa vyrážím až po obědě. Povinnosti a slíbená bramboračka ze zbytku loňských hub mě zdržely. Dnes bude v lese rušno. Sluníčko svítí a nedělní odpoledne přiláká návštěvníky do stínu korun starých dubů, které mají pod kůrou schované tisíce krásných příběhů z dob dávno minulých i současných. Stovku let stojí stále na stejném místě. Stejně neprozradí, co slyšely, stejně se tváří, že nic neviděly, a vyprávět nebudou. Dodržují slib mlčení a chrání přírodní tajemství, hlavami moudře pokyvují jeden na druhého. O jejich životě někdo rozhodne...

Dlouhá lesní cesta se pomalu začíná svažovat. Voda zde vytáhla na povrch ostré kameny a vymlela do hlíny propadající se koleje. Dál už půjdu pěšky. V srdci se mi usadil neklid. Několik let již sjíždím do těchto míst, kterým se říká „Loudova“ paseka. Před šesti lety jsem zde z dlouhé chvíle vyryl do prkna kazatelny nápis „Tady je Loudovo“ a od té doby se scházíme s myslivci „Tam, co je loudovo“. Je to krásná paseka zarostlá borovicí, modřínem a břízou, dokola lemovaná dubem a bukem. Na jaře je jasně zelená, na podzim oranžově žlutá, v zimě ledová a klidná a v létě do ní mockrát zapadne odpolední sluníčko. Pomalu začíná odrůstat a bude třeba se rozloučit a posunout kazatelnu o kus dále. Však mi přinesla spoustu myslivecké radosti, i té obyčejné lidské, a několik kusů spárkaté zvěře jsem zde ulovil. Po šesti letech se sem vracím za srncem, který se mi prvně představil jako nadějný špičák. Roky utíkaly a každé jaro jsme zde na sebe mávali. Ve třetím roce nosil na hlavě trofej silného, tmavého, krásně perleného vidlaka s dlouhými předními výsadami. Už tenkrát byl lovný. Jenže malá přátelství a setkání jsou nad všechna velká a tak jsme se respektovali a potkávali.

Rok od roku jeho ozdoba na hlavě sílila, ale výsady nepřibývaly. Věděli o něm i moji kolegové myslivci z naší honitby, ale náš vztah respektovali a krotili mysliveckou vášeň i ve chvíli, kdy ho pozorovali přes kříž puškohledu.

Příroda je mocný nástroj ovlivňovaný rukou člověka. Člověk, považující se za silnějšího, často s přírodou soutěží. Po šesti letech života, za něž jsem několik srnců ulovil, jedu dnes, na počátku měsíce myslivosti, tam, co je „Loudovo“ svěst zápas s přírodou, zápas silnějšího a slabšího. Nadešel čas srnce ulovit a důstojně se tak rozloučit s mojí pasekou. Stejný příběh pak možná budu psát o kilometr dále na nově zalesněné holině.

Dnešek velmi prožívám. Nádherný červnový podvečer je jako stvořený k lovu. Sluníčko pomalu zapadá za bránu starých dubů a do paseky přináší klid, který ruší jen párek přelétajících krkavců. Srnce není vidět. Hlediště paseky se zaplňuje dvěma zajíci, kteří netuší, že souboj je rozehrán. Na jeviště vchází srna s dvěma srnčaty. Nebojácně hopkají okolo mámy a radují se z posledních zbytků dne. Světlo ubývá a lov bude končit.

Srnc stojí naproti mojí kazatelně ve vzdálenosti 80 metrů u starého posedu a krokem staršího, uvážlivého mazáka, který zde zná každou hroudu, vchází. A já jsem najednou úplně klidný. Kříž puškohledu se zastavuje na komoře. Ozvěna kulové rány je dnes nějak delší a smutnější. V dráze střely cosi vylétlo. Srnc stojí na svém místě, bere paši a po chvíli s lehkým zabekáním odbíhá do temné houštiny. Přemýšlím, co se stalo a jdu, než bude úplná tma, do míst, kde se mihl stín. Kulička ráže 7x57 mm potkala na své cestě někde větev, kterou jsem v puškohledu přehlédl, a odklonila se mimo „srdce“ mého srnce.

Držím v ruce větev, která měla být poslední poctou srnci v jeho svráku, a do těla mi vstupuje pocit absolutního vítězství. Víím, že letos už tady „střílet“ nebudu. Vráťím se zase za rok. Patrně jsem špatně odhadl čas. A nebo se tohle prostě nedělá. >>

text a foto: Miloslav Louda

Trofej na fotografii je asi šest let stará ze čtyřletého srnce vidlaka, uloveného v měsíci srpnu. Srnc z paseky je jeho věrným obrazem.

Vedle živočichů, o nichž tvrdíme, že nastal soumrak jejich existence, ožívují české luhy a háje zvířata ignorující proměny v krajině, změny klimatické i nutkání k tahu. Koho dnes napadne, že by kos nebo labuť byli tažnými ptáky. Vlaštovky také přece odjakživa hnízdí v průjezdech, a ne ve skalách. Ale všimněme si tentokrát poštolky obecné.

Populační dynamiku má optimální, v potravě není vybíravá, vyskytuje se u nás celoročně, co si víc přát? Přízpůsobivějšího živočicha v Čechách snad nenajdete.

Na našem území se můžeme setkat se třemi druhy poštolek. Poštolka jižní je skutečně jen občasným návštěvníkem teplých moravských nížin. V přírodě se snadno zamění za poštolku obecnou. Obě jsou prakticky stejně zbarvené, jen poštolce jižní chybí tmavé skvrnky na hřbetě. Druhou příbuznou je poštolka rudonohá. Ta se naopak od předchozích liší výrazně. Sameček je tmavě šedomodrý, samička oranžově a žlutohnědě strakatá a obě pohlaví mají červené pařátky i ozobí. A konečně jsme se dostali k nejrozšířenější poštolce, poštolce obecné.

Tohle stvoření by mohlo být ideální do dnešní přírody i k provozování současně myslivosti. Vyskytuje se všude, od nížin po velehory. Hnízdí všude. Na stromech, skalách, v konstrukcích sloupů vysokého napětí i v tolikrát publikovaných květinových truhlících na balkonech.

Bylo to spíš začátkem léta než koncem jara. Poštolčí samec, pozná se dle šedomodré hlavičky a stejně zbarveného ocásku s černým pruhem na konci, opustil větev a vydal se ze svého oblíbeného zákoutí nad louku posoudit, zda právě dnešek nebude vhodný pro životně důležitý výcvik potomků. Z horizontálního letu přešel do třepotání na místě, pak se změnil v kapkovitou siluetu dravce útočícího střemhlavým letem. Z trávy se ozvalo myší kviknutí a úspěšný lovec odlétal s čerstvým soustem do míst, kde nebude v jídle rušen. To jako by bylo signálem pro celou poštolčí rodinu k invazi do myšího království. Přiletěla další, chvíli se třepala na místě, vzápětí provedla kolmici dolů a další myšák si písknul naposledy. To už se nad loukou střídaly při lovu obě generace. Mladé poštolky byly zbarvené jako jejich matka, tedy celé hnědorezavé s tmavými fličky a pruhovaným rýdovákem. S identifikací samce ale žádný problém nebyl, s manželkou a dětičkami měl shodně jen zbarvení zad a prsou. Pokud nebyli ptáci

v pohybu, dal se rozeznat starý jedinec od dospělé vypadajícího mláděte podle postavy. Mládě bylo baculatější, rodič štíhlejší.

Všechna mláďata se překřikovala při nářikavém škemrání o potravu. Až dosud se jejich hlasové projevy neměly účinkem. Rodičovský pár nebyl ani teď lakomý, ale krmení už mělo jen charakter ochutnávky. Jeho smyslem nebylo nasytit, nýbrž povzbudit chuť k samostatnému lovu.

Napadne vás, že tady popisují obecně známý jev. Souhlasím, ale ne každý ho může sledovat na vzdálenost do 30 metrů. Opakovaně v nejrůznějším provedení dvou dospělých a čtyř adolescentů. Nejenom mladé poštolky, avšak i jiná mláďata jsou na krátkou, omezenou dobu k lidem nápadně důvěřivá. Když se o ně jako o nalezence v této době budeme chtít postarat, riskujeme, že si vytvoří k člověku vztah. Jakousi závislost, prostě něco co jim v pozdější době ztíží, ne-li zneemožní, přirozený kontakt s jejich životním prostředím i se zástupci vlastního živočišného druhu.

V tomto případě nejen že mladí ptáci ignorovali přítomnost pozorovatele, ale byl lhostejný i oběma dospělým poštolkám. Ony mne ze své krajiny pod sebou prostě vyškrtly. Snad proto jsem se mohl dosyta vynadávat na jejich techniku lovu, úspěchy i neúspěšné pokusy uchvátit kořist. Poprvé a zároveň naposled.

><

text a foto: Mirko Hain

Rekordní WOOD-TEC se blíží

(Efektivita a EUMABOIS – dva hity nadcházejícího ročníku brněnského dřevařského veletrhu) S mottem „Dřevo – obnovitelná surovina budoucnosti“ a oficiální podporou Svazu výrobců dřevoobráběcích strojů a zařízení, Společenstva dřevozpracujících podniků v ČR a Evropského sdružení výrobců dřevozpracujících strojů EUMABOIS uspořádají na brněnském výstavišti v termínu 18. – 21. října 2005 již podeváté mezinárodní veletrh strojů, nástrojů, zařízení a materiálů pro dřevozpracující průmysl WOOD-TEC. Na 350 vystavovatelů z mnoha zemí by se zde mělo setkat na rekordní čisté výstavní ploše zhruba 13 000 m².

Cílem je co nejefektivnější zhodnocení dřeva

Snaha po co nejefektivnějším zhodnocování tradiční suroviny, která je současně také jednou z nejperspektivnějších a má obrovskou přednost ve své obnovitelnosti, je charakteristickým znakem vyspělých ekonomik. Česká republika však za nejvyspělejšími zeměmi v tomto ohledu díky vysokému podílu exportu surového dřeva či dřeva s pouze základním zpracováním a s nízkým podílem přidané hodnoty zaostává. Problémem dosud zůstává nedostatek kapacit na produkci dřevovýrobků s vysokým stupněm finalizace. Přesto se tato situace postupně zlepšuje a svůj specifický podíl na tom má také WOOD-TEC, jehož vlastním smyslem je přispívat k zavádění efektivnějších strojů a zařízení tak, aby – obrazně řečeno – zpracovatelé dokázali již vytěžené dřevo zhodnotit co nejvíce.

Jednička ve střední a východní Evropě

Od počátku devadesátých let představuje WOOD-TEC nejvýznamnější veletržní nabídku materiálů, technologií, linek a strojů pro zpracování dřeva i nástrojů a nářadí pro řemeslnou výrobu na území střední a východní Evropy. Čeští výrobci dřevozpracujících strojů a zařízení zde mají jedinečnou

příležitost díky předvedené kvalitě obhajovat a rozšiřovat své tržní podíly. Samotným těžařům a zpracovatelům dřeva jsou přitom v pavilonech a expozicích k dispozici nejen oni, ale i vystavovatelé na široké mezinárodní bázi.

Význam veletrhu WOOD-TEC vzrostl dále poté, co v loňském roce nejen Česká republika, ale všechny země střední Evropy vstoupily do Evropské unie. To má zcela konkrétní dopady, například uvolňování bariér v administrativní a celní oblasti právě v době, kdy se další rozvoj dřevařských oborů neobejde bez posílení mezinárodních vazeb a proexportní politiky většiny firem. Zájem o účast na veletrhu WOOD-TEC 2005 proto logicky převyšuje rekordní parametry posledního ročníku a před odbornou veřejností se rýsuje jedinečná možnost zavítat na akci, která se v takovém rozsahu ve střední Evropě dosud neuskutečnila.

Pracovní i prestižní návštěva prezidentů EUMABOIS

Ve dnech 20. – 21. října 2005 se přímo v brněnském veletržním areálu uskuteční historická událost – zasedání prezidia a valná hromada Evropského sdružení výrobců dřevozpracujících strojů EUMABOIS. Jde o vysoce prestižní počtu, které se veletrhu WOOD-TEC dostane, a jeho mezinárodní postavení dále posílí. EUMABOIS dnes zastřešuje zhruba 900 výrobců, kteří se podílejí cca 60 % na celosvětové produkci dřevozpracujících strojů a zařízení v hodnotě přes 4600 mil. Eur ročně. Organizace je tvořena národními asociacemi z dvanácti zemí, mezi nimiž nechybí Česká republika. Veletrh WOOD-TEC je oficiálně podporován EUMABOIS od roku 1997 a od roku 1999 se na základě doporučení této organizace pořádá s dvouletou periodicitou.

Další informace

WOOD-TEC proběhne v pavilonech Z, F a G1 a na volných přilehlých plochách. Pavilon Z byl již podruhé modernizován za poslední tři roky a nyní je i částečně klimatizován. Organizátorem a garantem doprovodného programu, jenž zahrne témata Ekonomika dřevozpracujícího průmyslu, Dřevo v životním prostředí a Dřevo – zdroj energie, je tradičně Lesnická a dřevařská fakulta Mendelovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně. Vystavovatelé, kteří podali přihlášku do termínu řádné uzávěrky 15. května 2005, mohou získat slevu za pronajatou plochu. Jinak letošní ceny zůstávají i přes nárůst cen energií, papíru, tisku, reklamy apod. na úrovni 2003 a některé služby budou dokonce levnější. Nejen vystavovatele, ale také návštěvníky potěší vyřešená dopravní situace včetně příjezdu na parkoviště přímo z dálnice bránou číslo 8 nebo bránou číslo 4. >>

Bližší informace:

Veletrhy Brno, a. s., Výstaviště 1, 647 00 Brno
Tel.: 541 153 297, fax: tel.: 541 153 054
E-mail: wood-tec@bv.cz, www.wood-tec.cz

Pomáháme lesům růst

- spotřební materiál pro les
- ostatní spotřební materiál
- ruční a motorové nářadí
pro les a zahradu

SILVACO, a.s., Na Křečku 365, 109 04 Praha 10
fax: 274 865 119, tel.: 272 083 127-9, objednavky@silvaco.cz
www.silvaco.cz

KOMPLEXNÍ NABÍDKA • DOPRAVA ZDARMA • KATALOG ZDARMA

Poděkování studentů a učitelů Střední lesnické školy v Trutnově

Vážení kolegové,
dovoluji vám poděkovat za významnou spolupráci při organizování exkurzí studentů 4. A., 4. B. a 4. C. ročníků v termínech od 18. 4. – 28. 4. 2005. Jsme si vědomi toho, že čas, který jste nám věnovali v přípravě exkurzí, odborném výkladu a předávání zkušeností budoucím kolegům a absolventům naší lesnické školy, musel být v tomto jarním, časově náročném období, nahrazen mimo běžné rámce. Studenti uvedených ročníků měli možnost navštívit demonstrační objekty na lesních správách Svitavy, Luhačovice, Strážnice, Nové Město na Moravě a LZ Židlochovice.

Na těchto demonstračních objektech se seznámili s praktickou realizací principů trvale udržitelného hospodaření v lesích, pro mnohé bylo první praktickou zkušeností to, že mohli na konkrétních příkladech vidět principy podrobného hospodaření (LS Svitavy, Nové Město na Moravě, území Vlary na LS Luhačovice), s neznámou problematikou hospodaření na vátých píscích (Bzenecko- ekotyp borovice na LS Strážnice). Významně obsažným informačním zdrojem pro studenty byla i problematika hospodaření na referenčním přímo

řízeném lesním závodě Židlochovice. Exkurzními objekty zde byla poleší Soutok, Tvrdonice, Židlochovice, Mikulov a DMS Břeclav.

Studentům byla umožněna prohlídka zámku Pohansko, zámku v Židlochovicích. Zajímavé byly i informace o Novomlýnských nádržích, na které navazoval přechod Pálavy. Na LS Vsetín byla podána i rámcová informace o problémech ve vztazích LČR, státní správou a CHKO a o specifických problémech při plnění institutu OLH ve smyslu zákona č. 289/1995 Sb. Není jednoduché vyjmenovat všechny kolegy, kteří se na organizaci našich exkurzí podíleli, a pokud jsme přece jen někoho opomněli, tímto se omlouváme.

Poděkování patří zejména Ing. Bačovskému, Ing. Zetulovi, Ing. Pipalovi, panu Mašláňovi, panu Slezákovi, panu Bisovi, Ing. Čajkovi, panu Korvasovi, Ing. Blahovi, Ing. Kugelovi, Ing. Hromkovi, Ing. Jochovi, Ing. Novotnému, panu Bendovi, panu Netíkovi, panu Kalužíkovi, panu Královi, Ing. Klouparovi, Ing. Svobodovi, panu Půlpánovi, panu Dobešovi, Ing. Nečasovi.

Přínosem pro studenty jsou i materiály o jednotlivých demonstračních objektech navštívených organizačních jednotek. Věříme, že v těchto formách spolupráce bude možné pokračovat i v budoucnu a ještě jednou děkujeme. >>

V Trutnově 4. 5. 2005

Ing. Mikuláš Říha

„Královna českého lesnictví“

Vyšší odborná škola lesnická
a Střední lesnická škola Bedřicha Schwarzenberga
Písek, Lesnická 55,

oslaví v roce 2005 již 120. výročí svého založení, které je zároveň výročí souvislé existence veřejného českého lesnického školství v městě Písku (1885 – 2005). Oslavy „kulatého“ výročí se budou konat ve dvou termínech, a to dne 27. srpna 2005 (sobota) formou setkání všech absolventů školy, a dále dne 1. září 2005 (čtvrtek) pro žáky, studenty, zaměstnance a hosty školy.

Program setkání všech absolventů školy (sobota 27. srpna 2005) bude následující:

- 8,30 hod. – zahájení srazu absolventů ve školním arboretu, pod slavonskými duby
- 9,00 – 12,00 hod. – den otevřených dveří ve škole, 10,00 – 12,00 hod. se bude konat VIII. sjezd „Sdružení absolventů a přátel lesnických škol píseckých“ (školní aula – 1. patro budovy školní jídelny)
- 12,00 – 13,00 hod. oběd
- 13,00 – 13,30 hod. – průvod absolventů ze školy přes starý most na náměstí k radnici (pro méně pohyblivé bude zajištěna doprava mikrobusy)
- 13,45 hod. – setkání absolventů se starostou města Písku a oficiální ukončení srazu

- 14,00 – 18,00 hod. – vyjížďka na Vyhliďku píseckých lesníků v Píseckých horách a do školního poleší Hůrky (zdarma) – *počínaje 14,00 hod. pojedje z náměstí každých 30 minut mikrobus, po okružní trase: náměstí – „Živec“ – školní poleší / chata – školní poleší / areál Hůrky – náměstí* Znovu upozorňujeme všechny absolventy a příznivce píseckých lesnických škol na termín absolventského setkání a dále na možnost zajistit si k této příležitosti ve školním domově mládeže nocleh z pátku 26. 8. na sobotu 27. 8. nebo ze soboty 27. 8. na neděli 28. 8. 2005 (cena za osobu a jednu noc je 250 Kč), anebo na obě noci (zvýhodněná cena jen 400 Kč za osobu na obě noci).

Pokud by jednotlivé ročníky (event. třídy), zamýšlely organizovat své srazy již v pátek, jsou pořadatelé ochotni vyhovět požadavkům skupin i na noclehy ze čtvrtka 25. 8. na pátek 26. 8. 2005 (cena je pak za osobu a dvě noci 400,- Kč, nebo za osobu a tři noci 600 Kč).

Rovněž je možné objednat si na sobotu 27. 8. 2005 ve školní jídelně snídani (43 Kč) a oběd (68 Kč).

K příležitosti „kulatého“ výročí bude vydán „Almanach“ – pro členy Sdružení absolventů a přátel je předpokládána cena 100 Kč, pro ostatní je předpokládána cena 150 Kč – a pamětní medaile, kterou si lze rovněž objednat předem (cena bude upřesněna, ale max. 400 Kč).

Objednávky můžete zasílat **poštou** (VOŠLaSLŠ Písek, k rukám pí. Machatě, 397 01 Písek, Lesnická 55), **faxem** (382 506 102) nebo **E-mailem** (Machata@lespi.cz).

>>

26.– 27. září 2005

OBNOVA LESNÍCH EKOSYSTÉMŮ JIZERSKÝCH HOR

Mezinárodní konferenci s exkurzí do Jizerských hor pořádá Katedra pěstování lesů FLE ČZU Praha a VÚLHM VS Opočno. Okruhy projednávaných témat: poškození a degradace stanovišť – základní výzkum – hospodaření v ekosystémech – mezinárodní spolupráce. Odborní garanti: Prof. Ing. Vilém Podrázský, CSc., Doc. Ing. RNDr. Marian Sloďčák, CSc., Ing. Vratislav Balcar, CSc., organizační garant: Ing. Pavla Neuhoferová, CSc. Jednací jazykem je angličtina, tlumočení bude zajištěno.

Kontaktní adresa: p.neuhoferova@kostelec.czu.cz; začátek a místo: 10.00 hod., zámek v Kostelci nad Černými lesy. >>

3. – 6. října 2005

MANAGEMENT OF URBAN FORESTS AROUND LARGE CITIES

Mezinárodní konferenci s exkurzemi do pražských příměstských lesů a do ML v Písku pořádá FLE ČZU v Praze. Projednávaná témata: hospodaření v městských a příměstských lesích – aspekty, jedinečnost a význam městských a příměstských lesů – mezinárodní spolupráce a výměna zkušeností. Odborný garant: Doc. Ing. Ivo Kupka, CSc., organizační garant: Ing. Pavla Neuhoferová, CSc. Jednání i exkurze budou probíhat pouze v angličtině.

Kontakt: p.neuhoferova@kostelec.czu.cz, začátek a místo: 10.00 hod., ČZU Praha. >>

Nové odborné publikace a knihy z oboru lesnictví a příbuzných oborů

Problematika zpracování a využití slabého jehličnatého dřeva
Sborník referátů ze semináře, Hradec Králové, 17. 5. 2005.
Vyd. Česká lesnická společnost, Praha, 2005
/darováno Českou lesnickou společností, Praha, technické knihovně LČR HK/

Použití chemických prostředků v boji proti škůdcům, chorobám a plevelu v lesních školkách

Sborník referátů a odborných příspěvků ze semináře (Kostelec nad Černými lesy, 19. 5. 2005), jehož cílem bylo informovat o současné situaci ve výskytu škodlivých organismů a chorob na reprodukčním materiálu lesních dřevin a současně o platné legislativě v oblasti možnosti použití chemických prostředků v lesních školkách a o vhodných chemických přípravcích k použití.

Vyd. Sdružení lesních školkařů ČR a Česká lesnická společnost v Lesnické práci, Kostelec nad Černými lesy, 2005
/darováno Českou lesnickou společností, Praha, technické knihovně LČR HK/

Šumava - zelená střecha Evropy

Sborník referátů z VIII. sněmu lesníků ČR, Srní, 26. 5. 2005. VIII. sněm lesníků ČR na téma "Šumava - zelená střecha Evropy?" byl iniciován požadavkem široké veřejné diskuse o koncepcích ochrany přírody a zásadách managementu ve velkoplošných zvláště chráněných územích na Šumavě.
Vyd. Česká lesnická společnost, Praha, 2005
/darováno Českou lesnickou společností, Praha, technické knihovně LČR HK/

Prof. Ing. Josef Konšel, Dr.h.c.

Brožura se věnuje zakladateli novodobého českého pěstění lesů.

Vyd. Lesnická práce, Kostelec nad Černými lesy, 2005, jako přílohu časopisu Lesnická práce 4/2005
/darováno technické knihovně LČR HK/

Ohrožený hmyz nížinných lesů: ochrana a management

Martin Konvička, Lukáš Čížek a Jiří Beneš

Biologická rozmanitost středoevropských listnatých nížinných lesů se nám ztrácí před očima, přičemž největší ztráty utrpěly druhy otevřených a světlých stanovišť. K těmto druhům patří naši nejohroženější motýli, brouci vázaní na staré osluněné dřevo a mnoho vyšších rostlin a hub. Lesy našich nížin a pahorkatin by v přirozeném stavu byly mnohem rozvolněnější a otevřenější než dnes; vysoký stinný les je relativně mladým a umělým výtvozem. Otevřenou strukturu lesů udržovaly po staletí tradiční a dnes již zaniklé typy hospodaření jako pařezení a lesní pastva. Zejména výmladkové lesy, dnes téměř vymizelé, hostily donedávna většinu druhové rozmanitosti původních lesních stanovišť. Naše nejohroženější lesní druhy nepřežijí bez aktivní péče o lokality, bez lokálního návratu k porostním tvarům středního a nízkého lesa, a to zejména v chráněných územích.

Vyd. Sagittaria, Sdružení pro ochranu přírody střední Moravy, Olomouc, 2004
/přiděleno technické knihovně LČR HK/

Velký encyklopedický rybářský slovník

Josef Pokorný, Zdeněk Lucký, Stanislav Lusk, Milan Pohunek, Miloslav Jurák, Eduard Štědranský a Ota Prášil
Nejrozsáhlejší dílo v oboru zahrnuje hesla z oblasti rybářství

včetně sportovního rybářství, chovu ryb v rybnících a okrasných nádržích, pstruhařství, akvakultur, hydrobiologie, hydrochemie nemocí ryb a toxikologie, rybářských staveb a ekologie. Obsahuje přes 6000 hesel sestavených předními odborníky z Akademie věd ČR, univerzit, výzkumných ústavů i rybářské praxe. Text provází více než 1200 barevných a černobílých fotografií, kreseb, schémat, grafů a tabulek. Rozsáhlé přílohy, které umožňují rychlou orientaci při hledání technických a technologických dat z různých oblastí rybářství, obsahují i úplné znění zákona č. 99/2004 Sb., o rybářství, a jeho prováděcí vyhlášky č. 197/2004 Sb.

Vyd. Nakladatelství Fraus, Plzeň, 2004

/zakoupeno v síti knihkupců pro technickou knihovnu LČR HK/

Květena České republiky 7

editoři: Bohumil Slavík a Jitka Štěpánková

Sedmý svazek je pokračováním Květeny ČR, která je koncipována jako moderní, kriticky pojatá květena středního rozsahu, shrnující současné poznatky o druhové skladbě vegetace cévnatých rostlin, a navazuje na svazky vydané v letech 1988, 1990, 1992, 1995, 1997 a 2000. Tento svazek zahrnuje poslední řád dvouděložných rostlin hvězdnicotvaré (Asterales) se 3 čeleděmi: hvězdnicovité – Asteraceae, ambrózovité – Ambrosiaceae, čekankovité – Cichoriaceae, (vyjma rodu Taraxacum), celkem s 96 rody a 402 druhy, zpracovanými podrobně, a mnoha dalšími, zpracovanými poznámkovou formou. Je doplněn 128 celostránkovými obrazovými tabulemi a 53 mapami rozšíření vybraných druhů. Na jeho přípravě se podílelo 25 autorů.

Vyd. Academia, Praha, 2004

/zakoupeno u vydavatele pro technickou knihovnu LČR HK/

Rostliny ve svitu evropských hvězd

Rostliny soustavy NATURA 2000 v České republice

Vlastik Rybka, Romana Rybková a Renata Pohlová

Brožura seznamuje s druhy rostlin, které se vyskytují v České republice a budou chráněné soustavou NATURA 2000. Přibližuje čtenářům, proč jsou tak vzácné a co je ohrožuje, čím jsou zajímavé, kde se vyskytují ve světě i u nás, co se dělá pro jejich ochranu. Autoři se snažili přiblížit 40 vybraných evropsky významných druhů, které zastupují svými nároky téměř všechny typy prostředí. Brožura je napsána méně vědeckým jazykem tak, aby byla srozumitelná širšímu okruhu čtenářů.

Vyd. Sagittaria, Sdružení pro ochranu přírody střední Moravy, Olomouc, Praha, 2004

/přiděleno technické knihovně LČR HK/

Hmyz

Jiří Zahradník a František Severa

Kniha ze série "Malý průvodce" od našeho předního entomologa doc. RNDr. Jiřího Zahradníka, která byla již dříve vydána v devíti světových jazycích, se konečně dostává do rukou českého čtenáře. Autor nás v ní seznamuje s nejpočetnější a nejrozsáhlejší živočišnou skupinou na Zemi. Odborný text, který se věnuje evropskému hmyzu, je v úvodní části doplněn autorovými fotografiemi a obrazová část je ilustrována detailními obrazovými tabulemi akademického malíře Františka Severy.

Vyd. Aventinum, Praha, 2004

/zakoupeno v síti knihkupců pro technickou knihovnu LČR HK/

>>

Jiří Uhlíř

Vybíráme z tisku

Lesníci budují odpočinkové koutky v lesích

Autor: JOSEF SUK
Pramen: Děčínský deník
Rubrika: DĚČÍNSKO
Strana: 18
Datum: 12. 5. 2005

Text:

Děčínsko - Odpočívky v lesích v nejnávštěvovanějších lokalitách regionu nechaly vybudovat během několika posledních let Lesy České republiky. Děčínská lesní správa odhaduje vynaložené náklady na statisíce, jejich kolegové na Šluknovsku dokonce hovoří o výdajích, které se blíží k hranici dvou milionů korun. "Na budování nejrůznějších dřevěných odpočívek a podobných staveb jsme se zaměřili před nějakými šesti lety. A to zejména v okolí Jedlové, kde jsme v poměrně krátkém čase postavili šest takových oddechových koutů," připomněl Tomáš Frinta z rumburské správy Lesů České republiky. Náklady na jeden přístřešek se podle náročnosti provedení pohybují od zhruba pětadvaceti po nějakých šedesát tisíc. "O to více zamrzí, když tato zařízení vandalové úmyslně ničí. V katastru Jiřetína pod Jedlovou, před výstupem k hradu Tolštejn, dokonce před čtyřmi roky jeden takový altánek docela zmizel," dodal rumburský lesník. Do výčtu zpříjemněných zastávek u cyklostezek nebo na turistických trasách patří i odpočívka nedaleko přeshraniční stezky v Lipové, u Doubice a v dalších místech. Lesníci se také mnohde postarali o přístřešky s lavičkami u obnovených a vyčištěných studánek a pramenišť. Platí to například v případě Kytlic, nad Pryskem, na Studeném vrchu, u Chříbské a v dalších místech. "Ta bilance je skutečně rozsáhlá. V posledním čase se přitom věnujeme i obnově drobnějších staveb, jako jsou takzvaná boží muka, památníčky a další památky, které se na různých místech v lesích či ve volné krajině objevily už před sto či více roky a postupně chátraly, protože se o ně nikdo nestaral," přiblížil snažení o zachování letitých pamětihodností Tomáš Frinta.

Lesníci bojují s kůrovcem

Autor: KAREL HRAZDĚRA
Pramen: Hradecké noviny
Rubrika: Hradecký/Pardubický kraj
Strana: 14
Datum: 13. 5. 2005

Text:

Po poslední kůrovcové kalamitě v roce 2003 museli správci lesů v celé České republice zlikvidovat přes milion kubiků dřeva.

Hradec Králové - Na přelomu dubna a května zaznamenali lesní správci první případy rojení letošní generace nebezpečného brouka kůrovce. Ten při přemnožení může napáchat na smrkových porostech vysoké škody. Například po poslední kůrovcové kalamitě v roce 2003 muselo být vytěženo a odvezeno z lesů celé České republiky přes milion kubiků napadeného dřeva. Podle Ladislava Půlpána z odboru lesního hospodářství a ochrany přírody státního podniku Lesy ČR letošní druhá generace kůrovce by se měla vyvinout za šest až deset měsíců. "Bude záležet na vývoji počasí. Při oteplení by se vývoj škůdce urychlil," poznamenal.

Prevence se vyplácí

Půlpán ujistil, že v případech, kdy se rojení kůrovce podaří včas zachytit, nemělo by dojít k vysokým škodám. Pracovníci státního podniku Lesy ČR rozmístili v lesích více než 30 tisíc lapačů, které pravidelně kontrolují. Zhruba 35 tisíc lapačů pak začátkem

května tvořily předem pokácené stromy a další se na vytipovaných místech ještě porážejí.

"Po kalamitním roce 2003 bylo vloni na jaře velké riziko nové kalamity. Díky preventivním opatřením se této hrozbě podařilo zabránit," připomněl Ladislav Půlpán.

Východočeši jsou příkladem

Specialista na ochranu lesa je přesvědčen, že se letošní riziko výskytu kůrovce meziročně opět snížilo.

"Oproti loňskému roku je v celé republice nižší asi o šedesát procent. Na východě Čech pokleslo riziko dokonce o sedmdesát procent. Region tak patří k nejméně ohroženým. Je to dáno i tím, že se zde správci o své lesy dobře starají," upřesnil.

Doporučuje, aby lesníci místa původních ohnisek kůrovce pravidelně kontrolovali a v případě zjištění škůdce napadený smrk i stromy v okolí ihned vytěžili.

"Vyhláška majitelům lesa také ukládá, aby všechny v uplynulém zimě vzniklé polomy a zlomky stromů, které jsou živnou půdou pro množení kůrovce, byly zpracovány a odvezeny z lesa nejpozději do konce května," dodal Ladislav Půlpán.

Rok 2004: K odchytu kůrovce použili přes 39 tisíc lapačů a 200 tisíc předem poražených stromů jako lapáků.

Rok 2005: Do konce května umístili více než 30 tisíc lapačů a 35 tisíc lapáků, další stromy se podle potřeby kácí.

U rozhledny vyrůstá arboretum

Autor: JANA ŠRÁMKOVÁ
Pramen: Deník Jablonecka
Rubrika: JABLONECKO
Strana: 19
Datum: 17. 5. 2005

Text:

Smržovka - Osmnáct původních stromů a tři keře zatím čítá arboretum, založené roku 2002 na Černé Studnici. "Chceme lidem na malé ploše ukázat všechny původní dřeviny Jizerských hor," vysvětlil Miroslav Kortan, jablonecký lesní správce Lesů České republiky.

Přímo na vrcholu Černo-studničního hřebenu mohou turisté spatřit například buk lesní, modřín evropský, smrk ztepilý, jedlí bělokorou, borovici lesní i kleč, javor klen a javor mléč, jilm horský, vrbu jívu, topol osiku či vzácný tis červený. "Tis, který pochází patrně z roku 1925, kdy zde byla původní botanická zahrada založena, je nosným prvkem celého arboreta. Patří mezi vzácné dřeviny, které se v minulosti používaly na výrobu luků," prozradil Miroslav Kortan.

Dřeviny, rostoucí ve výšce osm set metrů nad mořem, poznávaly drsné povětrnostní podmínky. Nejenže nedosahují závratných výšek, ale často také trpí zlomy způsobenými velkou námrazou a sněhovou pokrývkou.

Lesní správci prostor vyčistili od náletových dřevin, upravili pěšinu vedoucí arboretum a chtějí také vytvořit informační tabule s popisem a fotografiemi vzácných rostlin a dřevin. "Jedná se o tak zvaný Program 2000, v rámci kterého přibližujeme přírodu veřejnosti," vysvětlil lesní správce s tím, že do programu spadá také budování lesních stezek, altánů, odpočívadel a výhledů do krajiny.

Původní botanická zahrada, tzv. Květena vlasti, vznikla u tehdejší Horské chaty na Černé Studnici v roce 1925. K jejímu rozšíření došlo roku 1933, avšak 2. světová válka a zejména rok 1943, kdy Horskou chatu zabraly jednotky SS, přispěly k zániku tehdejšího arboreta. Původní botanickou zahradu dnes připomíná už jen několik vzácných druhů dřevin a rostlin, ostatní byly znovu do místa doplněny. >>

Den s LČR na Křivoklátsku

Dne 14. května uspořádalo Informační středisko LČR Křivoklát spolu s Lesní správou Křivoklát první dětský Den s Lesy České republiky. Organizátoři pozvali širokou veřejnost do areálu jejich rekreačního zařízení Emilovna uprostřed krásných křivoklátských lesů.

Objednané autobusy zajistily hromadný svoz návštěvníků, a to jak z vlakového nádraží na Křivokláte, tak i z okolních obcí. Na 3 km dlouhé soutěžní stezce bylo připraveno 8 zastávek. Děti si zde mohly ověřit své znalosti dřevin, bylin, ptáků, savců, brouků a motýlů, stop zvěře nebo si vyzkoušet poznávání přírodnin podle hmatu. V doprovodném programu návštěvníci mohli zhlédnout ukázky práce s loveckými psy, ukázky výcviku dravců, měli možnost zastřílet si ze vzduchovky nebo se podívat na křivoklátské hasiče a zkusit se trefit proudem vody na cíl. Po opékání buřtů na připraveném ohni se odpoledne děti mohly těšit na losování třiceti hlavních cen, mezi nimiž nechyběly batohy, plyšové a dřevěné hračky, puzzle nebo knížky o přírodě. Na závěr bylo pro děti připraveno představení pražského divadla Minaret Kominíkovo štěstí.

Máme velkou radost, že akce sklídila množství kladných ohlasů a že jsme 118 dětem a jejich rodičům mohli nabídnout příjemně strávený čas a ukázat, že slogan „Vstupte bez klepání“ není jen reklamním heslem, ale vypovídá o naší snaze podněcovat především u dětí jejich zájem o přírodu. Věříme, že se Den s LČR stane na Křivoklátsku tradicí. >>

Táňa Friebertová

2005

ROK LÍPY

Lesy k užívání, lesy k užitku